

Lauri Finér ja Jussi Systä

Huippu- tuloisten asialla

Selvitys hallituksen tuloveronalennusten vaikutuksista eri tulonsaajaryhmiin ja alueisiin.

IMPULSSEJA

Pääministeri Petteri Orpon hallitus päätti huhtikuun 2025 puoliväliriihessään alentaa suurituloisiin kohdistuvaa niin kutsuttua marginaaliveroa. Se hyödyttää noin 106 000 henkilöä eli kahta prosenttia suurituloisimmista suomalaisista, jotka ansaitsevat yli 100 000 euroa vuodessa. Raportissa arvioidaan marginaaliveronalennuksen jakautumista eri tuloryhmiin Verohallinnon tilastojen sekä Tilastokeskuksen SISU-mikro-simulointimallin avulla.

Veronalennus jakautuu epätasaisesti myös suurituloisten välillä. Vielä 100 000 euron ansiotuloilla käteen jäävien tulojen kasvu on noin 275 euroa vuodessa, kun 200 000 euron tuloilla käteen jää jo lähes 6 000 euroa enemmän. Vähintään miljoona euroa ansaitsevilla veronalennus on keskimäärin 130 000 euroa vuodessa eli yhteensä yli 25 miljoonaa euroa. Tähän miljoonatuloisten joukkoon kuului 211 henkilöä vuonna 2023. Marginaaliveronalennuksen vuoksi hallituksen ensi vuoden veronalennukset hyödyttävät eniten suurituloisinta sadasosaa suomalaisista. Heillä veronalennus on keskimäärin noin 4 700 euroa vuodessa eli jopa 14-kertainen verrattuna yhdeksään alimpaan tulokymmenykseen keskimäärin.

Hallitus perusteli keväällä veronalennuksiaan kasvulla ja se on esittänyt, että marginaaliveronalennus rahoittaisi jopa kokonaan itsensä. Raportin tutkimuskatsaus kuitenkin osoittaa, että arvio on optimistinen ja siihen liittyy huomattavaa epävarmuutta. Veronalennusten vaikutuksia koskeissa tutkimuksissa joudutaan nojaamaan vanhoihin aineistoihin ja eri olosuhteissa tehdyissä veromuutoksissa havaittuihin vaikutuksiin. Nämä vaikutukset eivät myöskään kerro talouskasvusta, sillä tutkimuksissa ei ole löydetty selkeää yhteyttä suurituloisten veronalennusten ja bruttokansantuotteen kasvun välillä.

SISÄLLYS

1. Johdanto	4
2. Mihin väitteet marginaaliveronalennusten kasvuvaikutuksista perustuvat?	7
3. Ensi vuoden marginaaliveronalennusten jakautuminen tuloluokkien, alueiden, sukupuolten ja ikäluokkien välillä	22
4. Hallituksen vuoden 2026 ansiotuloveronalennusten jakautuminen eri tuloluokille	31
5. Yhteenveto	38
Tutkimusviittaukset	42

Huipputuloisten asialla: Selvitys hallituksen tuloveronalennusten vaikutuksista eri tulonsaajaryhmiin ja alueisiin.

Kirjoittanut Lauri Finér ja Jussi Systä.

Julkaisu on osa Kalevi Sorsa-säätiön oikeudenmukaisen ekologisen siirtymän tutkimusteemaa. Tutkimukseen on saatu rahoitusta Kuluttajaosuustoiminnan säätiöltä ja Palkansaajasäätiöltä.

Kannen kuva: Mallix CC BY-NC-ND 2.0.
ISBN 978-952-7586-16-7 (painettu)
ISBN 978-952-7586-17-4 (verkkojulkaisu)
ISSN 2984-2042 (painettu)
ISSN 2984-2050 (verkkojulkaisu)

© Kirjoittajat ja Kalevi Sorsa -säätiö 2025.

Kalevi Sorsa -säätiö on sosialidemokraattiselta arvopohjalta toimiva ajatuspaja, joka edistää julkaisuillaan sekä tapahtumillaan vapautta, tasa-arvoa, demokratiaa ja ympäristön kunnioittamista.

1. Johdanto

1.1 Hallituksen talouspolitiikka 2025: kuka saa ja keneltä otetaan?

PÄÄMINISTERI PETTERI Orpon hallitus päätti huhtikuun 2025 puoliväliriihessään "kasvutoimista", joista merkittävimmät olivat veronalennuksia. Ansiotuloveroa alennetaan vuositasolla yhteensä 1 180 miljoonalla eurolla. Yhteisöveroa lasketaan 20 prosentista 18 prosenttiin vuonna 2027, mikä heikentää julkista taloutta noin 830 miljoonalla eurolla vuodessa.

Valtiovarainministeriö (VM) arvioi, että kaikkien puoliväliriihen kasvutoimien suora julkista taloutta heikentävä vaikutus on noin 2,2 miljardia euroa vuoden 2027 tasolla.¹ Siitä siis noin 2,0 miljardia (90 %) koostui edellä mainituista veronalennuksista.² Hallitus päätti samalla myös 0,9 miljardin suorista menosäästöistä sekä veronkorotuksista, joten nettona julkinen talous heikkenee yhteensä 1,3 miljardilla eurolla. Näistä veronkorotuksista noin 240 miljoonaa euroa kohdistui ansiotuloverotukseen. Sekä edellä mainitut veronalennukset että veronkorotukset huomioiden ansiotuloverotus alenee yhteensä noin 940 miljoonalla eurolla vuoden 2027 tasolla.

Hallituksen ansiotuloveronalennuksesta 415 miljoonaa euroa on kohdennettu kaikkein suurituloisimmille eli miltei kokonaan yli 100 000 euroa vuodessa ansaitseville (ks. luvut 1.2 ja 3). Hallitus alentaa ylimmän ansiotuloverotuksen marginaaliveron 52 prosenttiin, mikä pienentää verotuloja 335 miljoonalla eurolla. Lisäksi suurimpien eläkkeiden lisäveroa alennetaan 80 miljoonalla eurolla. Näin varmistetaan, että marginaaliveronalennus kohdistuu myös eläkeläisiin, sillä heidän verotuksensa rakenne poikkeaa palkansaajista. Eläkkeistä ei muun muassa peritä eläkemaksuja, kuten palkoista.

Tämän raportin luvussa 3 tarkastellaan Verohallinnon tilastojen valossa, miten marginaaliveronalennus kohdentuu eri tulonsaajaryhmien, tulotasojen, sukupuolten ja alueiden välillä. Lisäksi raportin luvussa 4 tarkastellaan hallituksen ensi vuodelle kaavailemien ansiotuloveronalennusten kohdentumista tulokymmenyksittäin ja tuloprosentteittain eli tulosadasosittain. Luvun laskelmat on toteuttanut tutkimuslaitos Laboren tutkija Milla Nyyssölä SISU-mikrosimulointimallilla.

Raportin päähuomio on kuitenkin nimenomaan marginaaliveronalennuksessa. Muut kevään kehysriihessä päätetyt ansiotuloveronalennukset sekä verovähennyksien leikkaukset kohdistuvat kaikille tuloluokille, jolloin niiden vaikutus toimeentuloon jää varsin pieneksi – muutamia kymppieihin tai satasiin vuodessa (ks. taulukko 1).

Joissain tilanteissa pieni- ja keskituloisten verotus tosiasiallisesti jopa nousee hallituksen päätösten vuoksi ensi vuonna. Tämä johtuu siitä, että hallitus poistaa verovähennyksiä ja verovapauksia eli samalla myös korottaa monien ansiotuloverotusta. Erityisen merkittävä on työntekijäjärjestöjen jäsenmaksujen verovähennysoikeuden poisto, joka nostaa verotusta yhteensä noin 170 miljoonalla eurolla vuonna 2026. Lisäksi hallitus on poistamassa kaavamaisen työhuonevähennyksen (20 milj. €) sekä työsuhtepolkupyörien verovapaan edun (50 milj. €).

¹ VM 2025. ² Hallitus päätti lisäksi alentaa 14 prosentin arvonlisäverokannan 13,5 prosenttiin (-145 milj. €), nostaa perintö- ja lahjaveron alarajoja (-67 milj. €) sekä alentaa perintö- ja lahjaveron maksuajalta maksettavaa korkoa (-19 milj. €).

Taulukko 1. Hallituksen ansiotuloveropäätösten vaikutus käteen jääviin tuloihin: muutos vuonna 2026 verrattuna vuoteen 2025 (€)

Kuukausipalkka (€)	Muutos tuloissa ammattiliiton jäsenmaksun ja työhuonevähennyksen kanssa (€ vuosi)	Muutos tuloissa ilman ammattiliiton jäsenmaksua ja työhuonevähennystä (€ vuosi)
1 000	0	0
2 000	-47	90
3 000	97	311
4 000	30	260
5 000	-19	231
6 000	23	263
7 000	53	289
8 000	70	320
9 000	878	1 148
10 000	1 813	2 063
12 000	2 970	3 210
14 000	4 008	4 270
16 000	5 600	5 820

Laskelmassa on huomioitu hallitusohjelmassa ja kehysriihessä päätetyt vuonna 2026 voimaan tulevat ansiotuloveronalennukset sekä ay-jäsenmaksun vähennysoikeuden ja työhuonevähennyksen poisto. Ay-jäsenmaksuksi on oletettu 300 euroa vuodessa. Tosiasiallisesti maksun suuruus vaihtelee liiton ja palkan mukaan. Työhuonevähennys on laskettu yli puolet vuoden työpäivistä etänä työskentelevien mukaan (960 €). Tästä on vähennetty automaattisesti tehtävä työtulovähennys (750 €) eli laskelmassa on oletettu, ettei työntekijällä ole muita tulohankkimismenoja. Työttömyysvakuutusmaksujen nousua ei ole otettu laskelmassa huomioon. Laskelmassa ei ole huomioitu myöskään tuloverotuksen niin kutsuttuja indeksitarkistuksia, minkä vuoksi se eroaa luvun 4 laskelmasta. Aineistolähde: Yle (Lindholm ja Kemppinen 2025) ja VM 2025.

Pieni- ja keskituloisten vähäisiä veronalennuksia syövät vielä entisestään ensi vuonna kasvavat veronluonteiset työttömyysvakuutusmaksut. Työllisyysrahasto on arvioinut, että työntekijöiden palkasta perittäviä työttömyysvakuutusmaksuja pitää korottaa ensi vuonna 0,25–0,75 prosenttiyksikköä. Tätä korotusta kompensoi hieman se, että maksun saa vähentää verotettavasta tulosta.

Hallitus siis alentaa erityisesti suurituloisimpien verotusta tilanteessa, jossa se on leikannut pienituloisilta ja sen arvonlisäveronkorotus kohdistuu suhteellisesti enemmän pieni- ja keskituloisiin. Moni tästä joukosta on myös jäänyt työttömäksi, kun työttömyys on kasvanut hallituskauden aikana noin 70 000 henkilöllä. Työttömyyttä ovat osaltaan kasvattaneet leikkaukset julkisista palveluista ja järjestöjen avustuksista, kun ne ovat johtaneet suoraan irtisanomisiin.

Samalla myös hallituksen nyt päättämä yhteisöveronalennus tulee hyödyttämään eniten suurituloisia. Kalevi Sorsa -säätiön raportissa arvioitiin viime vuonna, että jopa 45

prosenttia yhteisöverosta kohdistuu suurituloisimpaan prosenttiin suomalaisista.³ Suurituloisten suomalaisten lisäksi veronalennus hyödyttäisi olennaisesti kotimaisten yritysten ulkomaisia omistajia.

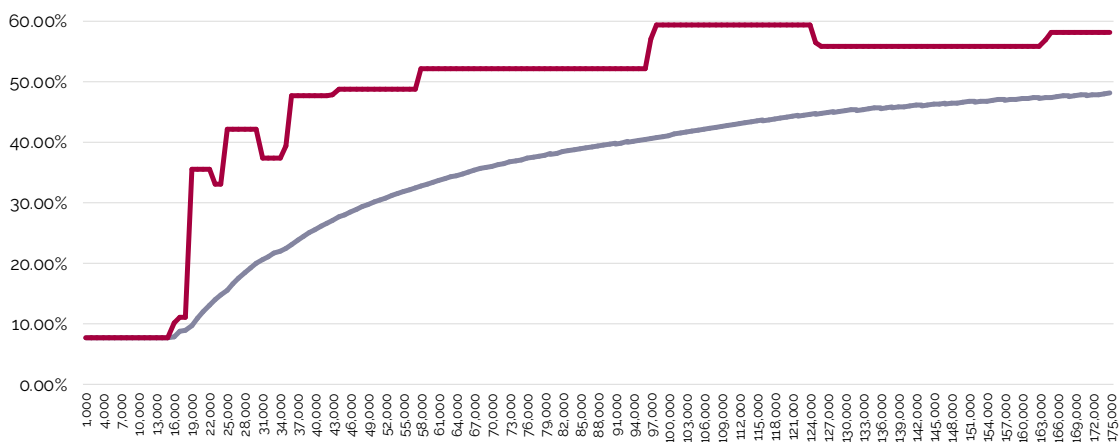
Tämän raportin tilastokatsaus kuvaa siis sitä, kuka hyötyy marginaaliveronalennuksesta – kenelle hallitus on nyt valmis antamaan, kun muilta on ensin otettu? Tämän ohella raportin luvussa 2 käsitellään marginaaliveronalennuksen niin kutsuttuja dynaamisia vaikutuksia. Hallitus on perustellut veronalennusta sillä, että se synnyttäisi kasvua jopa siinä määrin, että verotulot eivät lopulta vähenisi lainkaan – se siis rahoittaisi itse itsensä. Onko väitteessä perää?

1.2 Mikä ihmeen marginaalivero?

Marginaaliveroprosentti tarkoittaa lisätulosta maksettua veroa. Progressiivisessa verojärjestelmässä se on tyypillisesti korkeampi kuin esimerkiksi verokortilla ilmoitettu keskimääräinen tuloveroprosentti (ks. kuvio 1). Tämä johtuu siitä, että progressiivinen, tulojen kasvaessa suhteellisesti nouseva verotus toteutetaan niin, että ensimmäisistä ansaituista euroista maksetaan matalampaa veroa kuin suuremmista. Toisaalta marginaalivero ei kasva aivan tasaisesti, sillä siihen vaikuttavat monet tekijät, kuten verovähennykset, jotka poistuvat tulojen kasvaessa.

Kuvio 1 osoittaa, että tällä hetkellä 52 prosenttia korkeampia marginaaliveroja maksetaan olennaisesti vasta noin 100 000 euron vuosituloilla. Toisin sanoen hallituksen veronalennus hyödyttää vain tätä enemmän ansaitsevia. Raportin luvussa 3 on käyty tarkemmin läpi marginaaliveronalennusten jakautumista. Sen kuviot 4 ja 5 osoittavat, että hyöty kertautuu tulojen kasvaessa tätä suuremmiksi.

Kuvio 1: Palkansaajan keskimääräinen tuloveroprosentti ja marginaaliveroprosentti tulotasoittain vuonna 2025

Aineistolähde: Veronmaksajat 2025

³ Ks. Heino 2024.

2. Mihin väitteet marginaaliveronalennusten kasvuvaikutuksista perustuvat?

JUSSI SYSTÄ

2.1 Miten marginaaliveronalennusten itserahoitusastetta ja kasvuvaikutuksia on tutkittu?

PETTERI ORPON hallituksen suurituloisille suunnattua marginaaliveronalennusta on perusteltu sillä, että se rahoittaisi itsensä kokonaan niin kutsuttujen *dynaamisten vaikutusten* vuoksi.⁴ Toisin sanoen vuosittaisen verotulon kasvaisivat ennen pitkää käyttäytymismuutosten seurauksena jopa saman verran kuin veronalennus niitä suoraan pienentää. Dynaamisten vaikutusten oletetaan yleensä liittyvän talouskasvuun, mutta ne voivat koskea myös esimerkiksi verosuunnittelun muutoksia.

Myös VM arvioi 30.4.2025 julkaistussa muistiossaan⁵, että suurituloisille kohdennetun marginaaliveronalennuksen niin kutsuttu itserahoitusaste voisi olla pidemmällä aikavälillä jopa 100 prosenttia eli veronalennus rahoittaisi itsensä kokonaan.⁶ VM on nojannut arviota tehdessään tutkimuskirjallisuuteen.⁷ Useat tutkijat ovat kuitenkin pitäneet arviota optimistisena.⁸ Arvioon liittyy myös huomattavaa epävarmuutta, minkä VM on tuonut myös itse esiin.⁹ Epävarmuutta liittyy myös siihen, kuinka pitkällä aikavälillä veronalennuksen itserahoittavuus toteutuisi. Siihen asti julkinen talous heikkenee joka vuosi veronalennuksen seurauksena.

Ansiotuloveronalennuksen dynaamiset vaikutukset ja niiden mittaluokka ovat siis olennainen kysymys. Tässä luvussa tarkastellaan näitä vaikutuksia käsittelevää tutkimuskirjallisuutta. Tutkimuksissa on tarkasteltu muun muassa veroprogression ja huipputuloisten veronalennusten kasvuvaikutuksia sekä veronalennusten itserahoittavuutta.

⁴ Ks. esim. Sajari 2025. ⁵ VM 2025. ⁶ Itserahoitusaste voi vaihdella tulotason mukaan. Esimerkiksi VM:n arvion mukaan tuloveronalennuksen itserahoitusaste keskituloisilla oli 30 prosenttia. Tutkimuksissa on kuitenkin esitetty erilaisia näkemyksiä siitä, millä tulotasoilla itserahoitusaste on korkein (ks. Matikka ym. 2016 ja luku 2.2). On olennaista huomata, että tuloverotuksella on muitakin tavoitteita kuin julkisten menojen kattaminen, joten sitä ei voi tarkastella vain itserahoitusasteen kautta. Progressiivisella verotuksella pyritään esimerkiksi kaventamaan tuloeroja ja ottamaan huomioon veronmaksukyky. ⁷ VM kertoo käyttäneensä itserahoitusasteen laskelmissa Kuusi ym. 2025 raportin parametreja. ⁸ Ks. esim. Sajari 2025; Kotakorpi ja Pirttilä 2025; Haaparanta ja Tuomala 2025. ⁹ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vuoden 2026 tuloveroasteikosta ja tuloverolain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi verolaeiksi (VM:n luonnos 25.6.2025).

Aihetta on tutkittu useista eri näkökulmista ja useilla eri tutkimusmenetelmillä. Tutkimusasetelmilla on omat heikkoutensa ja vahvuutensa.¹⁰ Ne kertovat veromuutosten vaikutuksista eri asioita, eivätkä välttämättä vastaa suoraan kysymykseen kasvuvaikutuksesta tai itserahoittavuudesta. Tässä luvussa tutkimukset on jaettu kahteen ryhmään sen mukaan, mistä näkökulmasta ne tarkastelevat vaikutuksia.

Ensimmäisessä ryhmässä eli makrotason suureiden välisiä yhteyksiä tarkastelevissa tutkimuksissa tarkastellaan vaikutuksia koko kansantalouden tasolla. Näitä tutkimuksia käsitellään tarkemmin luvussa 2.2. Niissä on katsottu esimerkiksi veromuutosten ja veroprogression yhteyttä bruttokansantuotteen (BKT) kasvuun. Usein samassa yhteydessä on tarkasteltu veromuutosten yhteyttä tulonjakoon eli suurituloisimpien osuuteen kokonaistulosta. Tällaisen tutkimusasetelman vahvuus on siinä, että se kertoo suoraan veromuutosten kokonaistaloudellisista vaikutuksista eli niistä vaikutuksista, jotka ovat relevantteja myös muille kuin veromuutoksen kohteena oleville suurituloisille. Toisaalta verotuksen vaikutusten eristäminen muista talouteen vaikuttavista tekijöistä on vaikeaa, koska kasvuun vaikuttavia tekijöitä on paljon.

Toinen ryhmä tutkimuksia tarkastelee veromuutosten vaikutuksia yksilötasolla ennen muuta muutoksen kohteena olevien tuloihin ja veroihin. Näitä tutkimuksia on käsitelty tarkemmin luvussa 2.3. Tämä tutkimusperinne keskittyy tyypillisesti tarkastelemaan niin sanottua *verotettavan tulon joustoa* eli sitä, kuinka paljon muutoksen kohteena olevien verotettavat tulot muuttuvat, kun heidän veroaan muutetaan yhdellä prosentilla. Jouston avulla voidaan myös arvioida veromuutosten niin kutsuttua itserahoitusasetta sekä verotulot maksimoivaa korkeinta marginaaliveroastetta. Verotettavan tulon ohella veromuutoksen jousto voidaan laskea myös esimerkiksi suhteessa ansiotuloon tai työllisyyteen¹¹, jolloin puhutaan verotuksen työllisyysvaikutuksista.¹²

Verotettavan tulon joustoon keskittyvän lähestymistavan etuna on se, että se kykenee tarkastelemaan tarkemmin muutoksia yksilötasolla. Tällöin vaikutuksia pystytään arvioimaan luotettavammin empiirisillä tutkimusmenetelmillä hyödyntäen luonnollisia koeasetelmia.¹³ Toisaalta lähestymistavalla ei voida suoraan tarkastella vaikutusta koko kansantalouden tasolla. Siksi se ei välttämättä pysty vastaamaan olennaiseen kysymykseen siitä, miten muutos vaikuttaa kasvuun tai verotuloihin kokonaisuutena. Lähestymistavalla ei myöskään pystytä välttämättä erottelemaan sitä, mistä eri tekijöistä veromuutoksen vaikutus koostuu. Jousto voi kertoa esimerkiksi muutoksesta tuottavuudessa tai työn määrässä, mutta toisaalta myös tulonjaon tai verovälttelyn muutoksista.¹⁴

Edellä mainittujen vaikutusten ohella luvun 2.3 lopussa käsitellään tutkimuksia, jotka tarkastelevat veromuutosten niin sanottuja ulkoisvaikutuksia. Veromuutoksiin voi liittyä monia vaikutuksia, joita esimerkiksi verotettavan tulon joustoa tarkastelevat tutkimukset eivät huomioi. Monet vaikutukset voivat myös syntyä vasta pidemmän ajan kuluessa, jolloin niitä on vaikea havaita empiirisistä aineistoista. Näillä vaikutuksilla voi kuitenkin olla olennainen merkitys, mikä korostaa kaikkiin verotuksen kasvuvaikutuksia koskeviin tutkimuksiin liittyvää epävarmuutta.

On tärkeää korostaa myös, että kasvun ohella tärkeää on myös sen hedelmien jakautuminen, jota tämän raportin seuraava luku 3 käsittelee. Pelkkä BKT:n kasvu ei välttämättä paranna väestön enemmistön elintasoja, jos kasvun hedelmät kasaantuvat harvoille.

¹⁰ Ks. esim. Piketty ym. 2014; Obstbaum 2017. ¹¹ Ks. esim. Kyyrönen ja Sund 2024.

¹² Ks. esim. Miao ym. 2025. ¹³ Ks. esim. Matikka 2018. ¹⁴ Piketty ym. 2014.

2.2 Tutkimukset eivät löydä selvää yhteyttä talouskasvun ja suurituloisten verotuksen välillä

Verotuksen ja talouskasvun välistä suhdetta on tutkittu runsaasti. Tässä osiossa keskitytään pääasiassa empiirisiin tutkimuksiin, jotka tarkastelevat kansantalouden tasolla progressiivisen verotuksen ja huipputuloisten verotuksen sekä talouskasvun välistä yhteyttä.

Tutkimuksiin liittyvä keskeinen haaste on, miten eristää verojen vaikutukset muista tekijöistä. Osassa tutkimuksissa on arvioitu veroprogression ja kasvun yhteyttä tarkastelemalla korrelaatioita aikasarja- ja paneelidatalla sekä pyrkimällä tilastollisin menetelmin eristämään verojen vaikutukset muista tekijöistä.¹⁵

Tulokset ovat vaihtelevia. Jotkut aiemmat tutkimukset ovat löytäneet näyttöä progressiivisen verotuksen negatiivisesta vaikutuksesta kasvuun.¹⁶ Useimmat tutkimukset eivät kuitenkaan löydä tilastollisesti merkitsevää positiivista yhteyttä kasvun ja veroprogression tai korkeimpien marginaaliverojen väliltä.¹⁷ Esimerkiksi Piketty'n tutkimusryhmä on tarkastellut korrelaatioita BKT:n kasvun ja ylimpien marginaaliverojen välillä ja ei löytänyt positiivista yhteyttä.¹⁸

Tuoreemmissa tutkimuksissa on tarkasteltu spesifejä veroreformeja ja pyritty tilastollisesti eristämään niiden vaikutuksia työllisyyteen, kasvuun ja tuloeroihin.¹⁹ Zidar on tutkinut veronalennuksia Yhdysvalloissa eri tuloryhmille. Hänen tuloksensa on, että veronalennukset pieni- ja keskituloisille nostavat työllisyyttä, mutta suurituloisimpien veronalennuksilla ei ole merkittävää vaikutusta.²⁰ Rubolino ja Waldenström tutkivat veroreformeja keskittyen Australian 1987, Uuden-Seelannin 1989 ja Norjan 1992 veroprogressiota merkittävästi vähentäneisiin reformeihin. He eivät löydä näyttöä reformien positiivisesta kasvuvaikutuksesta. Hope ja Limberg²¹ tutkivat kaikkia merkittäviä suurituloisimpien veroja alentaneita veroreformeja 18 OECD-maassa aikavälillä 1965–2015. Hekään eivät löydä veronalennusreformien ja talouskasvun väliltä positiivista yhteyttä.

Suomen osalta on syytä huomioida myös se, että ylimmän marginaaliveron kohteena olevien suurituloisten joukko on varsin pieni (ks. luku 3). Sen vuoksi ylimmän marginaaliveronalennuksen tulisi aiheuttaa varsin suuria käyttäytymisvaikutuksia tässä joukossa, jotta se näkyisi olennaisesti BKT:n kasvussa.²²

Tutkimuksista ei siis kokonaisuutena löydy luotettavaa näyttöä siitä, että suurituloisimpien marginaaliverojen alentaminen lisää kasvuja. Eriarvoisuuden kasvusta suurituloisimman prosentin tulo-osuudella mitattuna veronalennusten seurauksena sen sijaan on vahvempaa näyttöä.²³ Suurituloisille suunnatut veronalennukset voivat siis lisätä heidän tulojaan muiden kustannuksella. Vaikka kasvuja ei syntyisikään, tämä voi lisätä verotuloja ainakin teoriassa, jos suurituloisille siirtyviin tuloihin kohdistuva vero on suurempi kuin pienituloisempien pienentyvistä tuloista aiheutuva veromenetys.

15 Gemmell ym. 2014; Lee ja Gordon 2005; Piketty ym. 2014. **16** Gemmell ym. 2014; Padovano ja Galli 2002. **17** Ks. esim. Lee ja Gordon 2005; Peren Arin ym. 2013; Milasi ja Waldmann 2018; Piketty ym. 2014.

18 Piketty ym. 2014. **19** Rubolino ja Waldenström 2020; Hope ja Limberg 2022. **20** Zidar 2019.

21 Hope ja Limberg 2022. **22** Lindholm 2025. **23** Ks. esim. Hope ja Limberg 2022; Piketty ym. 2014; Rubolino ja Waldenström 2020; Malloy 2016.

Eriarvoisuutta kasvattavien veronalennusten vaikutusten arvioimisessa tulisi huomioida myös tulojaon muutoksesta seuraavat vaikutukset.²⁴ Taloudellinen eriarvoisuus vaikuttaa kasvuun useilla eri tavoilla. Viime vuosikymmeninä tutkimuksissa on yhä enemmän korostettu eriarvoisuuden talouskasvulle aiheuttamia haittoja.²⁵

Eriarvoisuuden lisääntyminen voi haitata kasvua monia kanavia pitkin. Varallisuuden epätasainen jakautuminen voi esimerkiksi johtaa varakkaimpien etujen ajamiseen koko kansantalouden kasvun kustannuksella ja kasvattaa yhteiskunnallista epävakautta.²⁶ Tulojen kasaantuminen jakauman yläpäähän voi myös heikentää kysyntää, koska suurituloiset kuluttavat tuloistaan pienemmän osan. Varallisuuden keskittyminen voi myös haitata kilpailua ja siten markkinoiden toimintaa, kun suuret yritykset voivat hallita resursseja tai ostaa pienempiä kilpailijoita.

Merkillepantavaa on, että korkeimpien marginaaliverojen alennusten kasvuvaikutuksia koskevista makrotutkimuksista ei ole tehty meta-analyysia. Useita tutkimuksia tilastollisesti analysoivilla meta-analyysilla on viime vuosikymmeninä osoitettu kyseenalaisiksi monia talousteoriasta johdettuja väitteitä.²⁷ Tällaiset analyysit ovat tarkastelleet muun muassa yritysverojen alennusten kasvuvaikutuksia²⁸ minimipalkkojen työllisyysvaikutuksia²⁹ ja finanssipolitiikan kertoimia.³⁰ Myös tämän luvun seuraavassa osassa käsiteltäviä verotettavan tulon jouston tutkimuksia on tarkasteltu meta-analyysilla.³¹

Näitä aiheita koskeviin aiempiin suppeampiin tutkimuksiin on liittynyt niin sanottua julkaisuharhaa. Sen vuoksi tilastollisesti merkitseviä tutkimustuloksia, jotka ovat antaneet positiivisen vastauksen valittuun tutkimushypoteesiin, on julkaistu useammin. Näin valitun hypoteesin vastaiset tutkimustulokset ovat jääneet useammin julkaisematta, vaikka niillä voi olla olennaista todistusarvoa. Meta-analyysit voisivat tuoda lisää tietoa myös korkeimpien marginaaliverojen muutosten kasvuvaikutuksista.

²⁴ Milasi ja Waldmann 2018. ²⁵ Ostry ym. 2014; Tuominen 2024. ²⁶ Tuominen 2024. ²⁷ Gechert ym. 2025. ²⁸ Gechert ja Heimberger 2022. ²⁹ Doucouliagos ja Stanley 2009. ³⁰ Gechert 2015. ³¹ Neisser 2021.

2.3 Yksilötason käyttäytymisvaikutukset ja verotettavan tulon jousto

2.3.1 Itserahoitusastetta voi arvioida verotettavan tulon jouston avulla

Tuloveronalennusten vaikutuksia kasvuun, verotuloihin ja työllisyyteen on arvioitu Suomessa etenkin yksilötason käyttäytymisvaikutuksia tarkastelevilla tai niitä soveltavilla tutkimuksilla.³² Esimerkiksi VM nojasi puoliväliriihen arvionsa marginaaliveronalennuksen itserahoittavuudesta tällaisiin tutkimuksiin.³³

Aiemmin näitä vaikutuksia tarkasteltiin teoreettisista lähtökohdista erityisesti optimituloveroteorian avulla.³⁴ Sittemmin tutkimuksessa on siirrytty enemmän empiiriseen tutkimusotteeseen, mutta optimituloveroteorian malleilla on edelleen roolinsa tutkimusten pohjalta tehdyissä johtopäätöksissä³⁵. Empiiristen havaintojen avulla on arvioitu työn tarjonnan joustoja, joista yleisin on verotettavan tulon jousto. Lisäksi verotettavan tulon joustosta on johdettu teoreettisilla malleilla muun muassa veronalennusten itserahoitusastetta ja verotulot maksimoivaa korkeinta marginaaliveroastetta.³⁶

Verotettavan tulon joustoa alettiin alun perin arvioimaan, koska työtuntien joustot ovat olleet hyvin pieniä etenkin jo kokoaikatoissa olevilla. Työtuntien on nähty olevan riittämätön mittari työn tarjonnan jouston arvioimiseen.³⁷ Verotettavan tulon jouston on nähty mittaavan paremmin työn tarjontaa kokonaisuudessaan. Se pitää sisällään kuitenkin myös muita kuin työn tarjontaan liittyviä mekanismeja.³⁸ Joustot ovat eri suuruisia myös eri ryhmien välillä. Hallituksen päättämä marginaaliveron alennus kohdistuu erityisesti suurituloisimpiin, joten sen kannalta olennaista on, millainen jousto on tässä ryhmässä ja mistä mekanismista jousto johtuu.

Verotettavan tulon jousto tarkoittaa siis tiettyyn joukkoon kohdistetun veromuutoksen vaikutusta kyseisen kohdejoukon verotettavaan tuloon. Nämä vaikutukset voivat johtua useista tekijöistä. Toisin sanoen jousto pitää sisällään kaikki verotuksen käyttäytymisvaikutukset, jotka vaikuttavat verotettavaan tuloon. Sen avulla voidaan myös arvioida, miten julkisen sektorin verotulot muuttuvat, kun veroastetta lasketaan tai nostetaan. Siten sillä on ratkaiseva merkitys veronalennuksen itserahoitusasteelle (ks. laatikko 1). On kuitenkin syytä huomata, ettei itserahoitus johdu välttämättä talouskasvusta.

32 Ks. esim. Matikka ym. 2016; Matikka 2018; Kirkko-Jaakkola ja Kotamäki 2022; Kuusi ym. 2025. **33** VM 2025.

34 Ks. esim. Mirrlees 1971. **35** Ks. esim. Saez 2001. **36** Ks. esim. Kotakorpi ja Matikka 2017; Kirkko-Jaakkola ja Kotamäki 2022. **37** Ks. esim. Meghir ja Phillips 2010. **38** Piketty ym. 2014. Mekanismeja käsitellään luvussa 2.3.2.

Laatikko 1. Miten itserahoitusaste lasketaan?

OPTIMAALISEN TULOVEROTUKSEN teorian pohjalta rakennettu itserahoitusasteen laskukaava sisältää muutaman parametrin, joista keskeisin on verotettavan tulon jousto.³⁹ Kaavan parametrien avulla on arvioitu myös verotulot maksimoivaa korkeinta marginaaliveroastetta eli niin sanotun Lafferin käyrän (ks. laatikko 3) huippua.⁴⁰ Itserahoitusasteen kaava on yksinkertaisimmillaan muotoa

$$IRA = \frac{\text{Käyttäytymisvaikutus}}{\text{Staattnen vaikutus}}$$

Jos siis esimerkiksi verotulot vähentyvät veronalennuksessa staattisesti 100 euron verran, mutta käyttäytymisvaikutus on 50 euron suuruinen, itserahoitusaste on:

$$IRA = \frac{50}{100} = 0,5 = 50 \%$$

Esimerkiksi VM toteaa puoliväliriihen valmistelumuistiossaan, että marginaaliverojen alentamisen itserahoitusasteeksi oletettiin 100 prosenttia eli alennuksen oletettiin rahoittavan itsensä kokonaan.⁴¹ Se tarkoittaisi, että käyttäytymisvaikutus on yhtä suuri kuin staattinen vaikutus.

Itserahoitusastetta ei kuitenkaan ole mahdollista havaita suoraan empiirisistä tutkimusaineistoista. Siksi sitä on pyritty arvioimaan optimituloveroteoriasta johdetun kaavan avulla. Kyseessä on siis eräänlainen ennuste, joka huomioi vain rajallisen määrän tekijöitä. Kaava on muutoinkin pelkistetty eikä erittele esimerkiksi verotettavan tulon joustoon sisältyviä useita osatekijöitä.

Parametreihinsa pilkottuna itserahoitusasteen kaava⁴² on muotoa:

$$IRA = \frac{a\varepsilon(\tau - s\tau_2)}{1 - \tau}$$

Kaavassa a on niin sanottu pareto-parametri, joka kuvaa tulonjakoa korkeimman marginaaliveroasteen piirissä olevien kesken, ε on verotettavan tulon jousto, τ on korkein marginaaliveroaste, s on tulonmuunnon suuruutta mittaava parametri ja τ_2 on muunnettuun tuloon kohdistuva vaihtoehtoinen marginaaliveroaste.

Suomen suhteellisen korkeasta marginaaliverosta johtuen kaavalla lasketut itserahoitusasteet ovat suhteellisen korkeita. Esimerkiksi tulonmuuntoparametrin arvolla 0,15, pareto-parametrin arvolla 2,9 ja joustoarvo 0,15 tuottaa itserahoitusasteeksi 79 prosenttia.⁴³ Arvioihin liittyy kuitenkin suurta epävarmuutta.

³⁹ Saez 2001. ⁴⁰ Ks. esim. Kotakorpi ja Matikka 2017. ⁴¹ VM 2025. ⁴² Kaavan kehitti Saez (2001). Suomeksi sen on esitellyt esim. Kirkko-Jaakkola ja Kotamäki (2022) ja Kuusi ym. (2025). VM kertoo laskeneensa itserahoitusasteen käyttäen Kuusi ym. parametrien arvoja. ⁴³ Kuusi ym. 2025.

Itserahoitusasteen arvioiminen laatikossa 1 kuvatulla kaavalla on verraten yksinkertaista, kunhan sen osatekijät ovat tiedossa. Verotettavan tulon jouston lisäksi osatekijöihin kuuluvat marginaaliveroaste sekä sen piirissä olevien tulonjakaumaa kuvaavaa parametri. Lisäksi esimerkiksi tulonmuunnon osuus joustossa voidaan huomioida erikseen.

On syytä korostaa, että kaava ei välttämättä kerro todellista muutoksessa toteutuvaa itserahoitusastetta vaan kyseessä on etukäteisarvio tai ennuste, joka huomioi vain rajallisen määrän tekijöitä. Kaava tarjoaa kuitenkin yksinkertaisen tavan arvioida itserahoitusastetta, joten sitä ja sen johdannaista kaavaa Lafferin käyrän huipusta on käytetty yleisesti optimituloveroteoriaa soveltavissa tutkimuksissa.

Toisaalta kaavan parametreihin sisältyvien verotettavan tulon jouston (e) ja tulonmuuntoa kuvaavan tekijän (s) määrittämiseen liittyy epävarmuutta, joka vaikuttaa lopputulokseen olennaisesti. Verotettavan tulon jouston määrittäminen empiirisen aineiston pohjalta on vaikeaa, sillä joustoa ei voida suoraan havaita vaan se joudutaan arvioimaan empiirisen aineiston pohjalta esimerkiksi tilastollisten menetelmien avulla. Tällaisten menetelmien käyttöön liittyy aina valintoja, mikä voi vaikuttaa tuloksiin. Lisäksi erilaisissa tilanteissa ja maissa tehdyt joustoarviot eivät välttämättä vertaudu riittävän luotettavasti tapaukseen, jonka itserahoitusastetta lasketaan. Käyttäytymiseen vaikuttaa verotuksen ohella lukuisat muutkin tekijät, mikä vaikeuttaa arviointia.

Itserahoitusarvion pohjana oleva jousto ei myöskään välttämättä koske samanlaista marginaaliveronalennusta, kuin mitä pyritään arvioimaan.⁴⁴ Joustot vaihtelevatkin suuresti eri tutkimusten välillä (ks. laatikko 2).

⁴⁴ Kotakorpi ja Matikka 2017.

Laatikko 2. Jouston suuruudesta on erilaisia arvioita

JOUSTON SUURUUTTA on pyritty arvioimaan useissa tutkimuksissa eri menetelmillä.⁴⁵

Keskeiset eroavaisuudet koskevat niin sanottuja makro- ja mikrojoustoja sekä eri aikavälejä. Mikro- ja makrojoustolla voidaan tarkoittaa useaa eri asiaa. Yksi määritelmä näkee makrojoustot maiden välisistä verotuksen eroista johdetuiksi joustoiksi. Mikrojoustot määritellään silloin yhden maan aineistosta johdetuiksi joustoiksi. Obstbaumin määritelmien mukaan mikrojoustoja tutkitaan yksilötason aineistoilla ja makrojoustoja estimoimalla jousto makrodatasta tai johtamalla se makromallista.⁴⁶ Menetelmien lisäksi joustot voivat erota siinä, miten suuresta veromuutoksesta on kyse ja millä aikavälillä joustoja tutkitaan.⁴⁷

Makrojoustojen on havaittu joissain tutkimuksissa olevan huomattavasti mikrojoustoja suurempia, jopa yli yhden tai kahden, mikä luo ristiriidan tutkimustulosten välille. Jos mikrotutkimukset koskevat pienempiä muutoksia ja lyhyempää aikaväliä, ne voisivat aliarvioida jouston suuruutta, mikä selittäisi eron joustoissa.⁴⁸ Laajalla empiirisellä aineistolla työn tarjonnan mikro- ja makrojoustojen eroja tutkinut Jäntin tutkimusryhmä ei kuitenkaan löytänyt merkittävää eroa näiden väliltä.⁴⁹ Joissain tutkimuksissa havaitut makrojoustojen suuremmat arvot voivatkin kertoa myös siitä, ettei niissä ole kyetty erittelemään verotuksen vaikutusta muista työllisyyteen vaikuttavista tekijöistä.⁵⁰ Tähän viittaisi myös se, ettei BKT:n kasvun ja marginaaliverojen alentamisen väliltä ole löydetty yhteyttä (ks. luku 2.2). Jos joustot olisivat erittäin suuria, kuten makrojoustojen tutkimuksissa joskus on esitetty, näkyisi se todennäköisesti myös BKT:n kasvussa.⁵¹

Mikrotason verotettavan tulon joustot ovat olleet tutkimuksissa tyypillisesti välillä 0,20–0,50.⁵² Yhdysvaltain aineistolla joustot ovat olleet välillä 0,12–0,40 ja keskimääräinen jousto suurin piirtein 0,25.⁵³ Neisser on tutkinut joustoja meta-analyysin menetelmin. Hänen raportoimansa keskimääräiset joustoarvot olivat 0,403, kun joustoon sisältyy verovähennysten vaikutus ja 0,287, kun verovähennyksiä ei laskettu joustoon.⁵⁴ Matikan tutkimuksessa jouston arvioitiin olevan Suomessa keskimäärin 0,21 eikä eri tuloryhmien välillä löydetty merkittäviä eroja, joskaan tutkimuksessa ei eritelty kaikkein suurituloisimpia, joilla jousto on tyypillisesti suurempi.⁵⁵ Jouston luku 0,21 tarkoittaa, että 10 prosentin lisäys nettoveroasteessa vähentää verotettavaa tuloa keskimäärin 2,1 prosenttia.⁵⁶ Muista pohjoismaista joustoarviot ovat olleet tätä pienempiä.⁵⁷

Esimerkiksi hallituksen päättämä marginaaliverojen alennus kohdistuu suurituloisimpiin. Olennaista on siis, mikä on jouston suuruus tässä ryhmässä. Tyypillisesti suurituloisimpien verotettavan tulon joustot ovat olleet keskimääräistä suurempia. Tämä ei kuitenkaan välttämättä johdu työnteon tai tuottavuuden joustosta vaan voi kertoa verosuunnittelusta, joka on tyypillisesti mahdollista lähinnä suurituloisimmille.⁵⁸

⁴⁵ Ks. esim. Saez ym. 2012. ⁴⁶ Makromallista johdetut joustot ovat erityisen epävarmoja, koska ne perustuvat suoraan teoreettisiin oletuksiin. Obstbaum 2017. ⁴⁷ Obstbaum 2017; Jäntti ym. 2015; Chetty ym. 2012; Keane ja Rogerson 2015. ⁴⁸ Ks. esim. Chetty ym. 2012. ⁴⁹ Jäntti ym. 2015. ⁵⁰ Jäntti ym. 2015. ⁵¹ Ainakin, jos joustoissa olisi kyse työnteon tai tuottavuuden joustosta eikä verosuunnittelusta tai eriarvoisuuden kasvusta. ⁵² Jäntti ym. 2015. ⁵³ Saez ym. 2012. ⁵⁴ Neisser 2021. ⁵⁵ Matikka 2018. ⁵⁶ Matikka ym. 2016. ⁵⁷ Tanskasta ks. esim. Kleven ja Schultz 2014; Norjasta Thoresen ja Vattø 2013. ⁵⁸ Ks. esim. Matikka ym. 2016. Jouston mekanismeja käsitellään tarkemmin myöhemmin tässä luvussa.

Miao ynnä muut havaitsivat Ruotsin aineistosta suurituloisten ansiotulon jouston olleen noin 0,16–0,17.⁵⁹ Ansiotulon joustossa tarkastellaan, miten ansiotulo muuttuu verotuksen muutoksen myötä. Se ei sisällä verosuunnittelun vaikutusta niin suurelta osin. Sillä on siis vahvempi yhteys työn määrään ja tuottavuuteen kuin verotettavan tulon joustolla. Näin ollen se mittaa paremmin talouskasvuun yhteydessä olevia mekanismeja.⁶⁰ Ansiotulon jouston pieni arvo tukee siis oletusta, että suurituloisten suuremmat joustoarvot kertovat olennaiselta osin verosuunnittelusta.

Pidemmän aikavälin joustoja on tutkittu muun muassa Klevenin ynnä muiden tutkimuksessa, jossa tarkasteltiin suurituloisten työpaikkojen vaihdoksia ja arvioitiin niiden avulla jouston suuruutta.⁶¹ Tutkimuksen arvio pitkän aikavälin jouston arvosta on noin 0,5. Se on suurempi kuin useimmat mikrojoustojen arviot, mutta kuitenkin pienempi kuin monet makrojoustojen arviot.

Klevenin tutkimusryhmän tuloksiin on syytä suhtautua varauksella, sillä tutkimus nojaa tarkastelussaan teoreettiseen malliin, jonka taustalla on useita epävarmoja oletuksia. Tutkimustulos rakentuu muun muassa oletukselle, jonka mukaan marginaaliveroilla on vaikutusta siihen, kuinka paljon työntekijät kehittävät itseään työssään. Työsopimukset eivät tyypillisesti reagoi tällaisiin tuottavuuden muutoksiin reaaliaikaisesti. Siksi Klevenin tutkimusryhmä olettaa, että työpaikan tai työtehtävän vaihdokset realisoivat tämän tuottavuuden muutoksen suurempana palkkana. Tällaisiin vuosikymmenten saatossa realisoituviin pitkän aikavälin arvioihin liittyy kuitenkin erityisen suurta epävarmuutta. Työpaikanvaihdosten yhteydessä tapahtuvasta palkkojen muutoksesta on vaikeaa päätellä luotettavasti, mikä vaikutus juuri veroilla on tähän muutokseen. Empiirisestä aineistosta huolimatta tutkimus pitää siis sisällään teoreettisia oletuksia verojen vaikutuksesta käyttäytymiseen, joita tutkimus ei varsinaisesti testaa.

⁵⁹ Miao ym. 2025. ⁶⁰ Haaparanta ja Tuomala 2025. ⁶¹ Kleven ym. 2023.

Verotettavan tulon jousto vaihtelee ajan ja paikan mukaan, sillä ihmiset eivät reagoi aina samalla tavalla veromuutoksiin.⁶² Vanhan aineiston tai toisen tyyppisen maan aineistosta johdetun jouston soveltaminen Suomessa lähitulevaisuudessa tehtävään muutokseen on siis ongelmallista.⁶³ Verojen merkitys on erilainen hyvinvointivaltiossa, jossa valtio tarjoaa monia peruspalveluja ja kantaa riskejä, joista toisessa maassa joutuu vastaamaan itse. Samoin vaikkapa pienen veromuutoksen jouston soveltaminen suureen veromuutokseen on ongelmallista. Myös verojärjestelmän luomat verosuunnittelun mahdollisuudet vaikuttavat joustoon.

On myös erimielisyyttä siitä, mitä veroja tulisi huomioida joustoa määritettäessä. Esimerkiksi hallitus tarkasteli palkasta vähennettäviä ansiotuloveroja ja työntekijän veronluonteisia sosiaalivakuutusmaksuja, kun se päätti alentaa ylimmän marginaaliveroasteen keskimäärin noin 52 prosenttiin. Itserahoitusastetta tarkastelevissa tutkimuksissa marginaaliverossa on kuitenkin huomioitu myös kulutusveroja, joita peritään, kun tuloa käyttää kulutukseen. Ne huomioiden korkein marginaaliveroaste vuonna 2023 oli noin 67 prosenttia⁶⁴. Palkasta perittävät työnantajan sosiaalivakuutusmaksut huomioiden korkein marginaalivero olisi ollut jo yli 70 prosenttia.

Jousto ja sen perusteella laskettava itserahoitusaste riippuvat siitä, miten marginaalivero määritetään. Itserahoitusastetta tarkastelevissa tutkimuksissa esimerkiksi kulutusverot on yleensä laskettu mukaan marginaaliveroon. Joustoa tarkastelevissa tutkimuksissa sen sijaan ei ole yleensä laskettu kulutusveroja marginaaliveroon.⁶⁵ Jos ne laskettaisiin, tulisi joustoarvioita korjata alaspäin itserahoitusasteen laskelmissa.⁶⁶ Jos kulutusverot huomioidaan, esimerkiksi hallituksen viime vuoden päätös korottaa arvonlisäveroa nosti myös korkeinta marginaaliveroastetta. Esimerkiksi VM ei kuitenkaan ole arvioinut tälle marginaaliveron nousulle tai muillekaan kulutusverojen korotuksille julkista taloutta heikentävää vaikutusta. Tältä osin lähestymistapa ei siis ole ollut johdonmukainen.

Joustoon vaikuttavat useat tekijät, joita on mahdollista tarkastella myös erillisinä. Tämä on olennaista, sillä osin jouston suuruuteen voi myös vaikuttaa poliittisilla päätöksillä. Lisäksi jousto kertoo osaltaan verotuksen vaikutuksista tulonjakoon. Tämä on olennaista, sillä progressiivisen ansiotuloverotuksen keskeinen tavoite on tasata tulonjakoa, ei pelkästään kerätä verotuloja.

⁶² Ks. esim. Keane ja Rogerson 2015. ⁶³ Esimerkiksi Suomessa verotettavan tulon joustoa on tutkinut Matikka (2018). Tässä tutkimuksessa käytetty aineisto oli vuosilta 1995–2007 eli aineisto on 20–30 vuotta vanhaa. Sen soveltamisessa nykyisiin veronalennuksiin on siis syytä olla varovainen. ⁶⁴ Kuusi ym. 2025. ⁶⁵ Kotakorpi ja Matikka 2017. ⁶⁶ Kotakorpi ja Matikka 2017.

2.3.2 Verotettavan tulon jousto voi kertoa myös eriarvoisuuden kasvusta tai verosuunnittelusta

Verotettavan tulon jousto pitää sisällään kaikki verotuloihin vaikuttavat käyttäytymisvaikutukset. Se ei siis mittaa ainoastaan verotuksen vaikutuksia työllisyyteen ja tuottavuuteen eli kasvuun.⁶⁷ Piketty ynnä muut ovat jakaneet jouston mekanismit kolmeen osaan.⁶⁸

Ensimmäinen mekanismi on taloudelliseen aktiivisuuteen liittyvä mekanismi. Mekanismissa veronalennus johtaa suurempaan taloudelliseen toimeliaisuuteen, kuten lisätö-tunteihin tai tuottavuuden nousuun. Vastaavasti veronkorotus voi vähentää työtunteja tai tuottavuutta.

Toinen mekanismi liittyy verosuunnitteluun. Veromuutokset muuttavat myös kannustimia verosuunnitteluun, jos sellaisia mahdollisuuksia on olemassa. Suomessa esimerkiksi eriytetty tuloverotus mahdollistaa joillekin tulojen muuntamisen alhaisemmin verotetuiksi pääomatuloiksi.⁶⁹ Myös veronkierron eli harmaan talouden määrä voi riippua verotuksesta. Korkea verotus voi kannustaa pimeään työhön tai varojen piilottamiseen veroparatiisiin. Toisaalta verosuunnitteluun ja verovilppiin voidaan puuttua lakimuutoksien ja lisäämällä verovalvontaa.

Kolmas mekanismi liittyy palkkaneuvotteluihin. Alhaisemmat marginaaliverot voivat lisätä kannustimia neuvotella suurempia palkkoja. Suurituloisten palkat siis kasvavat, jos heidän marginaaliveroaan alennetaan. Samalla tämä kuitenkin tarkoittaa, että muiden tulot pienenevät, jos työmäärä tai tuottavuus ei kokonaisuutena kasva. Piketty ynnä muut ovat arvioineet, että jopa valtaosa suurituloimpien verotettavan tulon joustosta johtuu tästä mekanismista.⁷⁰ Toisin sanoen suurituloisten veronalennus siirtää tuloja heille, mutta talous tai edes verotulot eivät välttämättä kasva. Tämä mekanismi pätee nimenomaan suurituloimpiin, joilla on suuremmat mahdollisuudet vaikuttaa omaan palkkatasoonsa ja joiden marginaaliveroasteet ovat korkeampia. Mekanismi liittyy myös veronalennusten tai -korotusten ulkoisvaikutuksiin (ks. luku 2.3.3.)

⁶⁷ Feldstein 1999. ⁶⁸ Piketty ym. 2014. ⁶⁹ Ks. esim. Finér 2024. ⁷⁰ Piketty ym. 2014.

Ensimmäiseen mekanismiin eli verotuksen kannustimeen lisätä työntekoa on vaikea vaikuttaa suoraan poliittisin päätösin. Esimerkiksi yhteiskuntamalli tai työkulttuuri voi vaikuttaa kannustinvaikutukseen, mutta ne muuttuvat vain hitaasti. Empiirisissä tutkimuksissa on kuitenkin havaittu, että työtunnit eivät tyypillisesti juurikaan jousta verotuksen muuttuessa.⁷¹ Ruotsissa huipputuloisten jouston havaittiin johtuvan palkkatason muutoksesta eli tuntipalkat laskivat veronkorotuksen jälkeen. Esimerkiksi Yhdysvalloissa huipputuloisten suuret joustot selittyvät suurelta osin verosuunnittelulla.⁷² Myös Suomessa verosuunnittelun merkitys joustossa on merkittävä ainakin listaamattomien osakeyhtiöiden omistajien keskuudessa.⁷³

Joissain tutkimuksissa on arvioitu, että marginaaliverotus voisi vaikuttaa myös työntekijöiden tuottavuuteen. Klevenin ynnä muiden tutkimuksessa havaittiin, että Tanskassa suurituloisten veronalennus johti palkkojen kasvuun työpaikan- ja työtehtävien vaihdosten yhteydessä.⁷⁴ Tutkimuksessa otaksuttiin sen kertovan veronalennuksen tuomasta tuottavuuden kasvusta. On kuitenkin mahdollista, että palkkojen nousu kertoo Pikettyn työryhmän kuvaamasta palkkaneuvottelun mekanismista. Tällöin joustossa olisi kyse eriarvoisuuden eikä tuottavuuden ja BKT:n kasvusta. Kyseiseen tutkimukseen liittyy myös eräitä muita menetelmällisiä epävarmuuksia (ks. laatikko 2).

Jouston ohella kasvuun vaikuttavat myös monet muut mekanismit. Periaatteessa kaikki talouskasvun kannalta olennaiset vaikutukset voitaisiin havaita pidemmän aikavälin kasvuvaikutuksia tarkastelevissa tutkimuksissa, mutta näissä tutkimuksissa on vaikea erottaa veromuutosten vaikutuksia muista tekijöistä (ks. luku 2.2). Tutkimusten epävarmuudesta kertoo silti jotain, että joustotutkimusten tulokset eivät ole täysin linjassa veromuutosten ja BKT:n kasvun yhteyttä tutkivien makrotutkimusten kanssa. Jälkimmäisissä ei ole havaittu veronalennusten vaikuttavan kasvuun, kun taas etenkin makrotason joustot ovat joissain tutkimuksissa suuria.

Erot voivat johtua siitä, ettei verotettavan tulon joustoihin keskittyvissä aineistoissa havaita kaikkia tuloksiin vaikuttavia vaikutusmekanismeja (ks. myös luku 2.3.3). Merkitsevää voi olla lisäksi se, että mahdollinen veronalennuksen veroja lisäävä vaikutus toteutuu pidemmällä aikavälillä, jolloin ensimmäisinä vuosina verotulojen menetykset jäävät suuremmiksi. Vaihtoehtoisesti, jos veroja ei alennettaisi, korkeammaksi jääneet verotulot voitaisiin käyttää muilla tavoin, mikä voisi lisätä kasvua. Tätä vaihtoehtoista vaikutusta olisi aiheellista punnita suhteessa pitkän aikavälin joustoihin.

⁷¹ Ks. esim. Saez ym. 2012; Matikka ym. 2016; Matikka 2018. ⁷² Saez ym. 2012. ⁷³ Harju ja Matikka 2016.

⁷⁴ Kleven ym. 2023.

Laatikko 3. Lafferin käyrä

LAFFERIN KÄYRÄ on taloustieteilijältä ja Ronald Reaganin talouspoliittiselta neuvonantajalta Arthur Lafferilta peräisin oleva teoreettinen rakennelma. Laffer esitteli käyrän ensi kertaa piirtämällä sen lautasliinalle illallisella presidentti Gerald Fordin henkilöstöpäällikkö Donald Rumsfeldin, presidentin neuvonantaja Dick Cheney ja taloustoimittaja Jude Wanniskin kanssa vuonna 1974.⁷⁵

Kuvio 2. Lafferin käyrän yleinen esitystapa

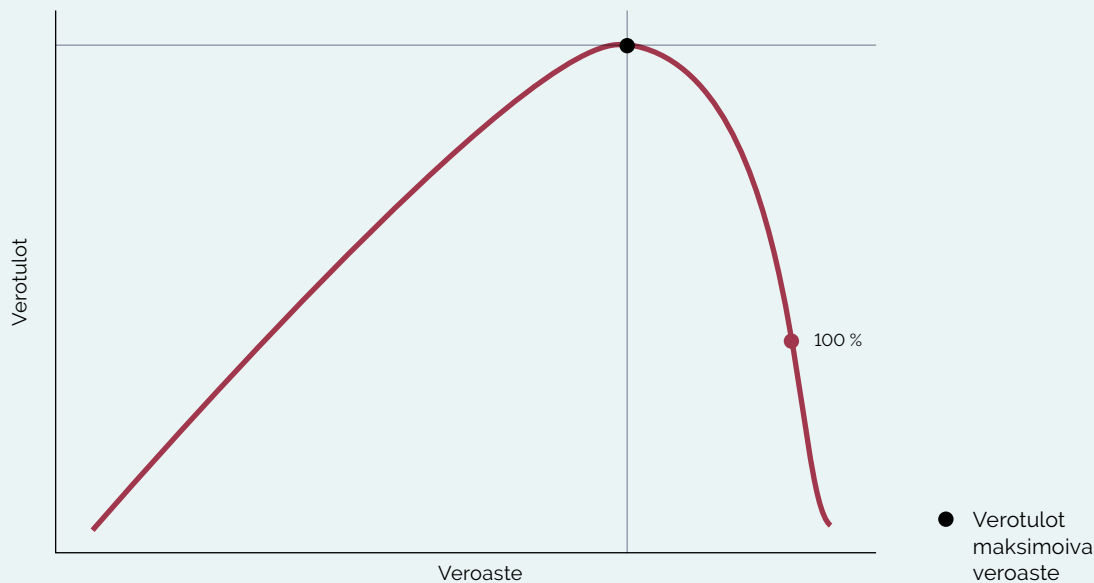

Käyrä ei koske spesifisti vain ylimpiä marginaaliveroasteita vaan sitä voidaan soveltaa myös tarkasteltaessa yksittäisiä verolajien verotasoa ylipäättään. Se perustuu ajatukseen siitä, että verotulot kasvavat tiettyyn pisteeseen asti veroasteiden noustessa, mutta veroasteen saavuttaessa tietyn pisteen, verotulot alkavat laskea. Tämä johtuu verotuksen aiheuttamista käyttäytymisvaikutuksista. Korkea verotus vähentää muun muassa kannusteita työntekoon, mikä pienentää siitä maksettavia verotuloja. Korkea verotus voi kannustaa myös esimerkiksi maastamuuttoon, verosuunnitteluun tai veronkiertoon.

Vaikka Lafferin käyrä perustuu sinänsä loogiseen ajatukseen, käyrä on teoreettinen malli eikä esimerkiksi kuvion 2 kaltainen käyrä välttämättä kuvaa todellisia verotuksen vaikutuksia. Käyrä voi myös muuttua muotoaan ajasta ja paikasta riippuen. Käyrää on kuitenkin mallinnettu optimituloveroteorian pohjalta. Teoriassa käyrä on käänteisen U-kirjaimen muotoinen eli alaspäin aukeava paraabeli (kuvio 2). Käyrän huipun vasemmalla puolella olevat veroasteet kasvattavat verotuloja, huipulla on verotulot maksimoiva veroaste ja oikealla puolella veroasteet alkavat pienentää verotuloja. Toisaalta käyrä voi näyttää myös toisenlaiselta, jos sen huippu on kauempana oikealla ja lähempänä sataa prosenttia (kuvio 3).

⁷⁵ Andor 2024.

Kuvio 3. Lafferin käyrän toinen mahdollinen muoto

Lafferin käyrän huipun sijaintia on arvioitu hyödyntämällä empiriaan perustuvia oletuksia teoreettisissa malleissa. Osassa Suomessa tehdyissä arvioissa käyrän huippua ei ole saavutettu ja osassa se on jo ohitettu.⁷⁶ Käyrän huippua on arvioitu samojen parametrien avulla kuin veronalennuksen itserahoitusastetta. Niihin liittyy siten samat epävarmuudet. Koko käyrän hyödyllisyyden veropolitiikan apuvälineenä voi kyseenalaistaa, sillä käyrän sijainti sekä muoto todennäköisesti vaihtelevat maan ja ajan suhteen.

Lafferin käyrää on siis mallinnettu myös tutkimuksessa, mutta se on ollut ennen muuta retorinen politiikan työkalu. Se on ohjannut päätöksentekoa veronalennusten suuntaan tuomalla keskusteluun ajatuksen korkeiden verojen haitallisista vaikutuksista. Laffer itse oli Reaganin neuvonantajana yksi sen aikaisten veronalennusten arkkitehteistä. Ne eivät johtaneet verotulojen vaan alijäämien ja eriarvoisuuden kasvuun.⁷⁷ Milloin veronalennukset sitten kasvattavat verotuloja? Lopullista vastausta kysymykseen tuskin koskaan saadaan.

⁷⁶ Kotakorpi & Matikka 2017; Matikka ym. 2016; Talouspolitiikan arviointineuvosto 2016; eriyvästä näkemyksestä ks. Kirkko-Jaakkola & Kotamäki 2022. ⁷⁷ Hope ja Limberg 2022; Andor 2024.

2.3.3 Verotettavan tulon jouston muut sokeat pisteet

Korkeimpien marginaaliverojen alentamisen positiivisia kasvuvaikutuksia on perusteltu tutkimuksissa suurituloisten yksilöiden työpanoksen ja muun toiminnan ulkoisvaikutuksilla.⁷⁸ Tätä on käytännössä mahdotonta empiirisesti tutkia kokonaisuutena, koska mahdollisia erisuuntaisia vaikutuksia on niin paljon ja monia niistä on vaikeaa mitata. Käytännössä tutkimukset koskevatkin jotakin yhtä vaikutusta. Lisäksi osa tutkimuksista on lähinnä teoreettisia tarkasteluja, joissa on oletettu verotuksen negatiivisia vaikutuksia sen sijaan, että niitä olisi varsinaisesti tutkittu.⁷⁹

Verotuksen on esitetty vaikuttavan esimerkiksi varakkaiden maastamuuttoon⁸⁰, patenttien ja innovaatioiden määrään⁸¹ ja kouluttautumispäätöksiin⁸². Yhtä vaikutusta eristettynä tarkastelevista tutkimuksista on kuitenkin vaikeaa vetää pitkälle meneviä johtopäätöksiä kysymykseen suurituloisten työpanoksen hyödyllisyydestä. Esimerkiksi inhimillisen pääoman määräytymiseen vaikuttavat verotuksen ohella lukuisat muut tekijät eikä ole osoitettu, että juuri korkeimpien tulojen marginaaliveroasteilla olisi ratkaiseva merkitys sen määräytymiseen. Tämä koskee niin innovaatioita⁸³ kuin koulutuksesta kertyvää yksilötason inhimillistä pääomaakin.⁸⁴

Kaikki tutkimuksissa havaitut suurituloisten toiminnan vaikutukset eivät ole positiivisia. Joustoja käsiteltäessä esiin noussut neuvotteluvaikutus on esimerkki negatiivisesta vaikutuksesta, sillä se voi hidastaa kasvua ja kasvattaa eriarvoisuutta.⁸⁵ Eriarvoisuuden kasvulla on myös kerrannaisvaikutus poliittiseen päätöksentekoon, kun varakkaat pysyvät käyttämään rahojaan omien etujensa lobbaamiseen.⁸⁶ Myös suurituloisten negatiiviset ympäristövaikutukset ovat moninkertaisia verrattuna pienituloisempiin.⁸⁷ Lisäksi korkeimpien marginaaliverojen alentamisen on havaittu hyödyttävän eniten rahoitusalan korkeapalkkaisimpia työntekijöitä.⁸⁸ Rahoitusalan ulkoisvaikutukset voivat olla negatiivisia esimerkiksi rahoituskriisien vuoksi.⁸⁹

Huomio on myös kiinnitetty ehkä liikaakin nimenomaan verotuksen suurituloisille aiheuttamiin vaikutuksiin ja heidän työpanokseensa. Juuri suurituloisten työpanoksella ei välttämättä ole merkittävästi suurempia positiivisia vaikutuksia talouteen kuin muidenkaan työpanoksella. Verotuksesta seuraavien kannustinten rinnalla tulisikin tarkastella myös verotuksen, tulonsiirtojen sekä verovaroin tuotettujen palvelujen tuottamia taloudellisia mahdollisuuksia. Eriarvoisessa yhteiskunnassa huonommassa sosioekonomisessa asemassa on vaikeampaa pärjätä taloudellisesti, kouluttautua sekä nousta parempaan taloudelliseen asemaan.⁹⁰ Jo ennestään hyvässä taloudellisessa asemassa olevien kannustamisen sijaan niin sanottuja huippuosaaajia voi löytyä sosioekonomisesti huonommista asemista, jos yhteiskunta sen mahdollistaa.

⁷⁸ Kuusi ym. 2025. ⁷⁹ Esim. Badel ym. 2020; Jacobs 2002; 2005. ⁸⁰ Kleven 2025; Jakobsen ym. 2024.

⁸¹ Akcigit ym. 2022; Jones 2022. ⁸² Esim. Badel ym. 2020; Jacobs 2002; 2005. ⁸³ Esimerkiksi kilpailuolosuhteet (Maliranta 2024) ja kysyntä (OECD 2011) vaikuttavat innovaatioihin. ⁸⁴ Koulutus päätöksistä ks. esim. Malgwi ym. 2005; Mikkonen ym. 2009 ja Vulperhorst ym. 2020. ⁸⁵ Piketty ym. 2014; Malloy 2016.

⁸⁶ Ks. esim. Piketty 2016. ⁸⁷ Ks. esim. Tuomala 2022. ⁸⁸ Haffert ym. 2025. ⁸⁹ Lockwood ym. 2017; ks. myös Haaparanta ja Tuomala 2025. ⁹⁰ Suomessakin sosiaalinen liikkuvuus on vähentynyt sitä mukaa, kun taloudellinen eriarvoisuus on kasvanut (Riihelä ja Tuomala 2024).

3. Ensi vuoden marginaaliveronalennusten jakautuminen tulo- luokkien, alueiden, sukupuolten ja ikäluokkien välillä

LAURI FINÉR

3.1 Menetelmä ja aineisto

TÄSSÄ LUVUSSA tarkastellaan hallituksen ensi vuodeksi suunnitteleminen marginaaliveronalennusten suoraa kohdistumista. Selvitys on toteutettu lukua 3.2 lukuun ottamatta Verohallinnon tilastotietokannan aineistojen avulla.⁹¹ Tiedot perustuvat vuoden 2023 tietoihin, joka on tuorein vuosi, jonka verotustiedot olivat raporttia tehdessä saatavilla. Tilastot vastaavat varsin hyvin nykytilannetta, sillä viime vuosina ei ole tapahtunut sellaisia merkittäviä muutoksia, jotka vaikuttaisivat tulojen ja veronalennusten jakautumiseen ratkaisevasti. Palkansaajien ansiotaso on kuitenkin hieman noussut ja työttömyys kasvanut vuoden 2023 jälkeen.

Tarkastelussa ei ole otettu huomioon mahdollisia käyttäytymisvaikutuksia (ks. luku 2). Aineistoon liittyy myös rajoitteita, jotka johtuvat yksityisyyttä suojaavasta niin kutsutusta peittosäännöstä Verohallinnon tilastossa. Tilastossa kaikki alle viiden henkilön ryhmien tieto on peitetty. Lisäksi toissijaisena peittona on yleensä peitetty toiseksi pienin ryhmä, vaikka siihen kuuluisi yli viisi henkilöä, jotta puuttuvaa tietoa ei olisi liian helppoa päätellä. Tässä selvityksessä kyseiset peitetty tiedot on korvattu nolilla. Tämä pienentää hieman etenkin suurituloisimpien tuloryhmiin kuuluvien ihmisten määriä ja heidän tulojaan, sillä näihin ryhmiin kuuluu vähemmän henkilöitä. Vaikutus tilastojen kokonaiskuvaan on kuitenkin pieni, sillä aineistosta peitettyjä henkilöitä on vähän suhteessa kokonaisaineistoon.

⁹¹ Verohallinnon tietokanta on saatavilla osoitteessa: <https://vero2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/Vero/> [viitattu 15.8.2025]. Luvun 3.2 aineisto ja menetelmä kuvattu kyseisen luvun alussa.

3.2 Marginaaliveronalennus hyödyttää vain yli 100 000 euroa vuodessa ansaitsevia

Tässä luvussa kuvataan, kuinka paljon hallituksen päättämä ylimpien marginaaliverojen alennus 52 prosenttiin lisää käteen jääviä tuloja eri tuloluokissa. Arviot marginaaliveronalennuksen vaikutuksesta eri tuloryhmissä perustuvat tämän vuoden marginaaliverojen (ks. luku 1.2, kuvio 1) sekä ensi vuoden ylimmän 52 prosentin marginaaliveron erotukseen. Tämän vuoden marginaaliveron laskemisessa on hyödynnetty Veronmaksajien aineistoa.⁹² Siinä veroprosentti sisältää kaikki palkkatulosta perittävät verot sekä veronluonteiset maksut.⁹³

Kunnallisverona on käytetty keskimääräistä painotettua kunnallisveroprosenttia (7,54 %) ja vastaavasti kirkollisveron keskimääräistä kirkollisveroprosenttia (1,38 %). Toisin sanoen marginaalivero on tosiasiallisesti korkeampi korkean veroprosentin kunnissa ja alempi matalan veroprosentin kunnissa. Se on alempi myös tilanteissa, joissa tulonsaaja ei kuulu kirkkoon. Hallitus ei kuitenkaan pysty veronalennuksessaan huomioimaan kuntien ja kirkon veroprosenttien eroja, joten tällä ei ole suoraa vaikutusta veronalennusten määrään.

Marginaaliveronalennus hyödyttää olennaisesti vasta, kun tulot ylittävät 100 000 euroa vuodessa (8 000 €/kk, ks. taulukko 2 sekä kuviot 4 ja 5). Vielä tällä tulotasolla hyöty on kuitenkin vain noin 275 euroa vuodessa. Käteen jäävät lisätulot kasvavat nopeasti tulojen noustessa korkeammiksi. Hyöty nousee tuhanteen euroon jo 110 000 euron vuosituloilla ja 200 000 euron tuloilla käteen jää jo lähes 6 000 euroa enemmän. Miljoonan euron tuloilla marginaaliveronalennuksen hyöty on jo 55 000 euroa. Näin paljon ansaitsevia on toki varsin vähän, vuonna 2023 Suomessa yhteensä 211 henkilöä.

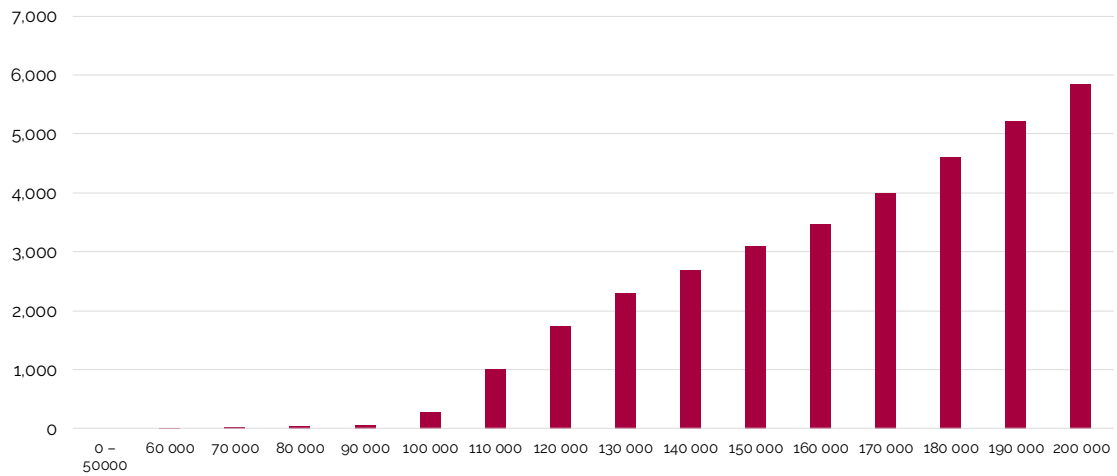
⁹² Veronmaksajat 2025. ⁹³ Nämä verot sisältävät valtion tuloveron, kunnallisveron, kirkollisveron, yleisradioveron, sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksut sekä työntekijän työeläke- (ei sisällä 53–62-vuotiaiden korotusosuutta) ja työttömyysvakuutusmaksut.

Taulukko 2. Marginaaliveronalennuksen vaikutus käteen jääviin tuloihin (€ vuodessa)

Kuukausipalkka (€)	Vuosipalkka (€)	Marginaaliveronalennuksen vaikutus käteen jääviin tuloihin 2026 (€ vuodessa)
4 000	0 – 50 000	0
4 800	60 000	4
5 600	70 000	24
6 400	80 000	44
7 200	90 000	64
8 000	100 000	275
8 800	110 000	1 005
9 600	120 000	1 735
10 400	130 000	2 301
11 200	140 000	2 691
12 000	150 000	3 081
12 800	160 000	3 471
13 600	170 000	3 986
14 400	180 000	4 606
15 200	190 000	5 226
16 000	200 000	5 846
20 000	250 000	8 946
24 000	300 000	12 046
28 000	350 000	15 146
32 000	400 000	18 246
36 000	450 000	21 346
40 000	500 000	24 446
48 000	600 000	30 646
56 000	700 000	36 846
64 000	800 000	43 046
72 000	900 000	49 246
80 000	1 000 000	55 446

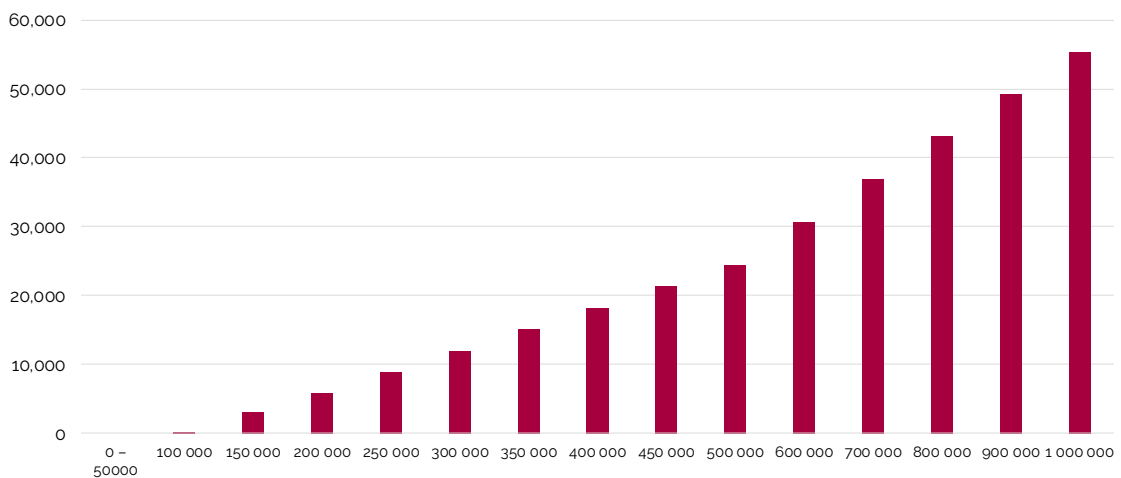
Taulukossa vuosipalkassa huomioitu lomarahana puolen kuukauden kuukausipalkka. Aineistolähde: Omat laskelmat ja Veronmaksajat 2025.

Kuvio 4. Marginaaliveronalennuksen vaikutus käteen jääviin tuloihin (€ vuodessa, kun vuositulot 0 – 200 000)

Aineistolähde: Omat laskelmat ja Veronmaksajat 2025

Kuvio 5. Marginaaliveronalennuksen vaikutus käteen jääviin tuloihin (€ vuodessa, kun vuositulot 0 – 1 000 000)

Aineistolähde: Omat laskelmat ja Veronmaksajat 2025

3.3 Marginaaliveronalennuksesta hyöttyy suurituloisin kaksi prosenttia suomalaisista

Verohallinnon tilastojen mukaan vuonna 2023 Suomessa noin 106 000 henkilöä sai ansiotuloja vähintään 100 000 euroa (ks. taulukko 3). Se tarkoittaa 1,9 prosenttia kaikista 5,6 miljoonasta verotuspäätöksen saajasta tai 2,2 prosenttia 4,8 miljoonasta ansiotuloja saaneesta. Toisin sanoen vain noin kaksi prosenttia suomalaisista hyöttyy merkittävästi hallituksen kevään ansiotuloveropäätöksistä.

Tämän joukon osuus ansiotuloista on kuitenkin selvästi suurempi, noin 10 prosenttia. He siis ansaitsivat vuonna 2023 keskimäärin 150 000 euroa (ks. taulukko 4). Se on lähes viisi kertaa enemmän kuin kaikkien ansiotulonsaajien keskimääräiset ansiot, jotka ovat noin 33 000 euroa.

Taulukosta 3 nähdään, että valtaosa marginaaliveronalennuksesta hyöttyvistä ansaitsee suhteellisen vähän yli 100 000 euroa. Vuonna 2023 yli 100 000 euroa ansiotuloa saaneista 72 prosenttia tienasi alle 150 000 euroa ja 88 prosenttia alle 200 000 euroa. Tätä enemmän ansiotuloja sai noin 12 000 henkilöä ja noin tuhat henkilöä ansaitsi yli puoli miljoonaa euroa.

Taulukko 3. Vähintään 100 000 euroa ansainneet tuloluokittain vuonna 2023

Tuloluokka	Tulonsaajien lukumäärä	Osuus tulonsaajista	Ansiotulot yhteensä (milj. €)	Osuus ansiotuloista
100 000 – 149 999	76 394	1,6 %	9 016	5,7 %
150 000 – 199 999	17 170	0,4 %	2 922	1,8 %
200 000 – 249 999	6 013	0,1 %	1 332	0,8 %
250 000 – 299 999	2 551	0,1 %	692	0,4 %
300 000 – 499 999	2 653	0,1 %	969	0,6 %
500 000 – 999 999	762	0,0 %	496	0,3 %
1 000 000 –	211	0,0 %	467	0,3 %
100 000 – (yhteensä)	105 754	2,2 %	15 893	10,0 %
Kaikki tuloluokat	4 797 766	100,0 %	159 464	100,0 %

Tilasto sisältää kaikki ansiotulot ja niiden saajat vuonna 2023.
Aineistolähde: Verohallinto.

Taulukosta 4 nähdään, että vähintään 100 000 euroa ansaitsevien ansiotulot olivat keskimäärin noin 150 000 euroa. Näillä tuloilla ensi vuonna saa noin 3 000 euron veronalennuksen. Yli 250 000 euron ansiotuloilla veronalennus on jo yli 10 000 euroa. Huipputuloisten yli miljoona euroa ansaitsevien veronalennus nousee keskimäärin jo 130 000 euroon. Tähän ryhmään kuuluu vain 211 henkilöä, jotka saavat siis yhteensä yli 25 miljoonan euron veronalennuksen.

Taulukko 4. Tuloluokkien keskimääräiset ansiotulot 2023 ja tuloluokan keskimääräinen marginaaliveronalennus 2026

Tuloluokka	Ansiotulot keskimäärin (€)	Marginaali-veronalennus keskimääräisillä tuloilla (€)
100 000 – 149 999	118 019	1 590
150 000 – 199 999	170 176	3 997
200 000 – 249 999	221 485	7 178
250 000 – 299 999	271 308	10 267
300 000 – 499 999	365 285	16 094
500 000 – 999 999	650 722	33 791
1 000 000 –	2 211 461	130 557
100 000 – (yhteensä)	150 286	3 092
Kaikki tuloluokat	33 237	0

Tilasto sisältää kaikki ansiotulot ja niiden saajat vuonna 2023.
Aineistolähde: Verohallinto.

3.4 Marginaaliveronalennuksesta hyöttyy noin 91 000 palkansaajaa ja 7 000 eläkeläistä

Taulukossa 5 on esitetty vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloja saaneet tuloryhmittäin. Marginaaliveronalennuksesta hyötävistä noin 91 000 (86 %) on palkansaajia ja heidän ansiotuloistaan 84 prosenttia on palkkatuloa.

Toisaalta veronalennuksesta hyöttyy runsaat 7 000 eläkeläistä (6,9 %), vaikka veronalennuksen tarkoitus on nimenomaan kannustaa lisätöihin. Eläkkeiden osuus suurituloisten ansiotuloista on 7,6 prosenttia. Suurituloiset eläkeläiset tekevät verraten vähän töitä. Vähintään 100 000 euroa ansiotuloa saaneiden ansioista 9,5 prosenttia kertyi vuonna 2023 palkasta, vaikka lähes puolella (48 %) heistä on vähintään hiukan palkkatuloa. Palkansaajien ja eläkeläisten lisäksi suuria ansiotuloja saa myös pieni joukko muita tulonsaajaryhmiä, lähinnä yrittäjiä.

Taulukko 5. Vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloa saaneet tulonsaajaryhmittäin

Tulonsaajaryhmä	Tulonsaajien lukumäärä	Osuus vähintään 100 000 euroa ansaitsevista
Palkansaajat	90 936	86,0 %
Eläkeläiset	7 318	6,9 %
Elinkeinonharjoittajat	4 615	4,4 %
Pääomatulonsaajat	2 180	2,1 %
Muut	705	0,7 %
Yhteensä	105 754	100,0 %

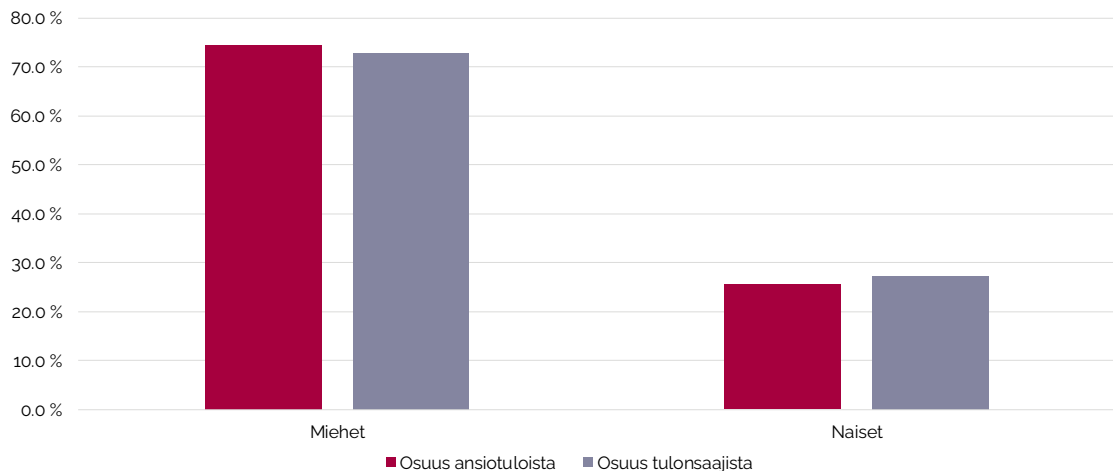
Elinkeinonharjoittajat sisältää elinkeinoyhtymien yhtiömiehet sekä maatalouden harjoittajat. Muihin ryhmiin kuuluu muun muassa rajoitetusti verovelvollisia. Tilasto sisältää kaikki ansiotulot ja niiden saajat vuonna 2023. Aineistolähde: Verohallinto.

3.5 Marginaaliveronalennus hyödyttää eniten keski-ikäisiä miehiä

Kuviosta 6 nähdään, miten marginaaliveronalennus jakautuu sukupuolittain. Niin veronmaksajien määrällä kuin ansiotulojen määrällä arvioituna veronalennus hyödyttää ylivoimaisesti eniten miehiä. Miesten osuus vähintään 100 000 euroa ansiotuloa saaneista vuonna 2023 oli 73 prosenttia ja heidän osuutensa saman joukon tuloista oli 74 prosenttia.

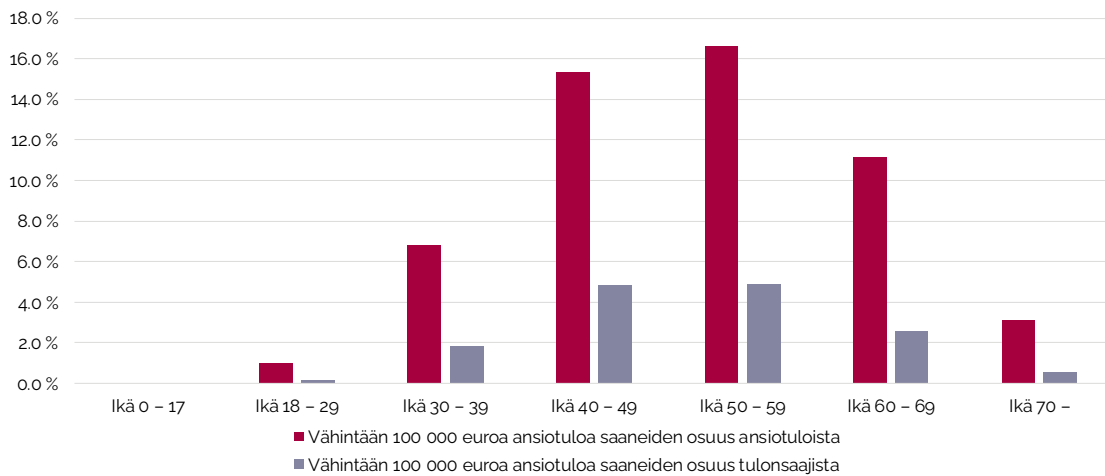
Kuviosta 7 nähdään, miten marginaaliveronalennus jakautuu ikäluokittain. Niin veronmaksajien määrällä kuin ansiotulojen määrällä arvioituna veronalennus hyödyttää eniten 40–59-vuotiaita eli työuransa puolivälissä tai loppupäässä olevia. Noin viisi prosenttia tästä ikäluokasta sai vuonna 2023 ansiotuloja vähintään 100 000 euroa. Nuoremmissa 30–39-vuotiaissa osuus oli 1,8 prosenttia ja 18–29-vuotiaissa 0,2 prosenttia. Noin 16 prosenttia 40–59-vuotiaiden ansiotuloista kertyi vähintään 100 000 euroa ansainneille. Ikäluokassa 30–39 osuus oli 6,8 prosenttia ja 18–29-vuotiaissa 1,0 prosenttia. Veronalennus siis kasvattaa ikäryhmien välistä eriarvoisuutta.

Kuvio 6. Vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloa saaneet ja heidän tulonsa sukupuolittain (%)

Aineistolähde: Verohallinto

Kuvio 7. Vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloa saaneet ja heidän tulonsa ikäluokittain (%)

Aineistolähde: Verohallinto

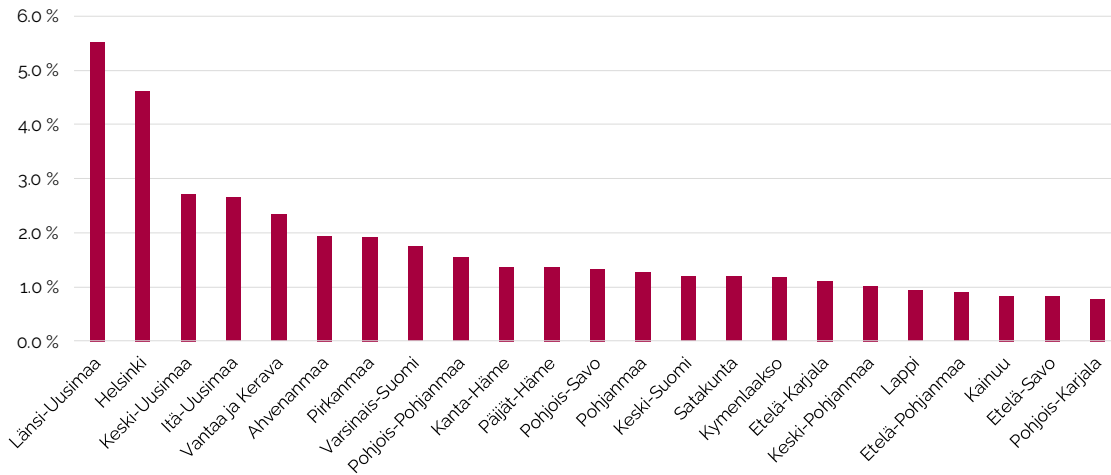
3.6 Marginaaliveronalennus hyödyttää eniten Helsingissä ja läntisellä Uudellamaalla

Kuviosta 8 nähdään, kuinka suuri osuus tulonsaajista ansaitsi vähintään 100 000 euroa ansiotuloja vuonna 2023 eri maakunnissa. Kuviosta 7 nähdään näiden suurituloisten osuus alueen ansiotuloista. Uusimaa on kuviossa jaettu viiteen alueeseen hyvinvointi-aluejaon mukaisesti.

Kuvioista 8 ja 9 nähdään, että marginaaliveronalennus hyödyttää ylivoimaisesti enemmän Uudellamaalla ja etenkin Helsingissä sekä Espoon ja Kauniaisten läntisellä Uudellamaalla. Vastaavasti hyöty jää hyvin pieneksi Itä- ja Pohjois-Suomessa. Helsingissä ja Länsi-Uudellamaalla suurituloisten osuus on noin viisi prosenttia, mikä on yli viisinkertainen verrattuna esimerkiksi Etelä-Savoon, Kainuuseen, Lappiin ja Pohjois-Karjalaan.

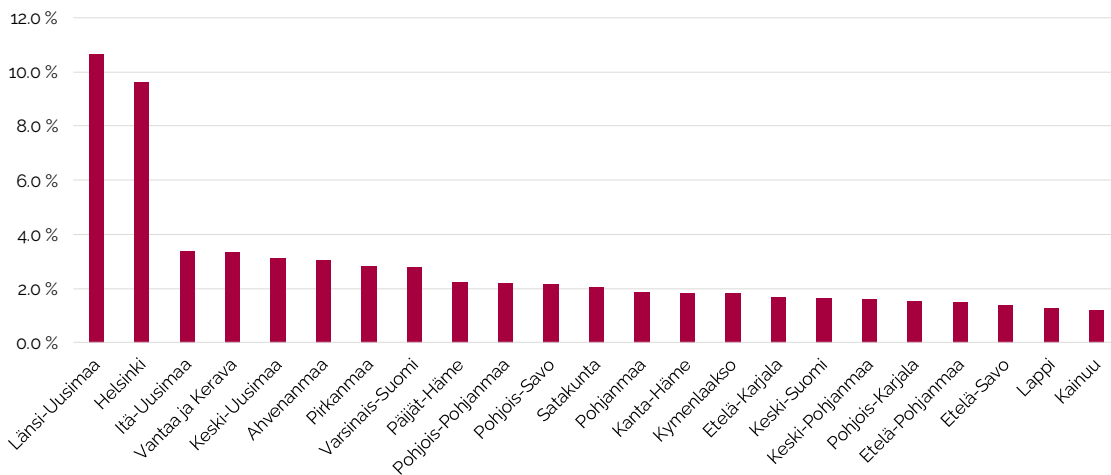
Uusimaalaisten osuus veronalennuksen hyödystä on vielä suurempi. Helsingissä ja Länsi-Uudellamaalla vähintään 100 000 euroa ansaitsevien tulo-osuus on noin kymmenen prosenttia. Osuus on noin viisinkertainen verrattuna koko maan keskiarvoon ja yli kuusinkertainen verrattuna Etelä-Savoon, Kainuuseen, Lappiin ja Pohjois-Karjalaan. Kainuun ja Länsi-Uudenmaan välillä ero on miltei yhdeksänkertainen. Hallituksen marginaaliveronalennus siis hyödyttää lähes yksinomaan pääkaupunkiseutua, ja siten kasvattaa merkittävästi alueellista eriarvoisuutta.

Kuvio 8. Vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloa saaneiden osuus alueiden tulonsaajista (%)

Aineistolähde: Verohallinto

Kuvio 9. Vähintään 100 000 euroa vuonna 2023 ansiotuloa saaneiden osuus alueiden tuloista (%)

Aineistolähde: Verohallinto

4. Hallituksen vuoden 2026 ansiotuloveronalennusten jakautuminen eri tuloluokilla

LAURI FINÉR

4.1 Menetelmä, aineisto ja rajoitteet

TÄSSÄ LUVUSSA tarkastellaan hallituksen ensi vuodelle kaavailemien ansiotuloveronalennusten kohdentumista tulokymmenyksittäin ja tulopersentteittäin eli tulosadasosittain. Suomen väestö on siis jaettu luvun laskelmissa kymmeneen ja sataan yhtä suureen ryhmään käytettävissä olevien rahatulojen perusteella. Laskelmat on tehty henkilötasolla ja niissä on huomioitu koko väestö.⁹⁴ Tuloluokittainen tarkastelu perustuu käytettävissä oleviin rahatuloihin eli ne sisältävät myös muita kuin ansiotuloja.

Laskelmat perustuvat VM:n kesällä 2025 lausuntokierrokselle lähettämään esitysluonnokseen sisältyvään viiteen ansiotuloverotusta koskevaan reformiin ja niiden vaikutuksiin.⁹⁵

1. Valtion tuloveroasteikon muutokset vuodelle 2026.
2. Eläketulon lisäveron alennus 5,85 prosentista 4 prosenttiin ja tulorajan nosto 47 000 eurosta 57 000 euroon.
3. Työtulovähennyksen enimmäismäärän korotus 3 225 eurosta 3 435 euroon, ensimmäisen poistuman muutos ja toisen poistuman poisto.
4. Perusvähennyksen enimmäismäärän korotus 4 115 eurosta 4 270 euroon.
5. Työtulovähennyksen lapsikorotuksen nosto 50 eurosta 105 euroon.

Valtiovarainministeriön arvion mukaan nämä muutokset alentavat verotusta yhteensä noin 2,0 miljardilla eurolla, joista indeksitarkistuksen osuus on noin kolmannes eli 697 miljoonaa euroa. Muutoksia on kuvattu tarkemmin edellä mainitussa esitysluonnoksessa.

Edellä mainituilla viidellä reformilla toteutetaan hallituksen keväällä 2025 linjaamat ansiotuloverotuksen vuonna 2026 voimaan tulevat ansiotuloveronalennukset. Ne sisältävät ylimpien marginaaliverojen alentamisen 52 prosenttiin sekä eläketulon lisäveron alennuksen. Ne sisältävät myös 100 miljoonan euron veronalennukset, joista päätettiin jo hallitusohjelmassa vuonna 2023. Samoin ne sisältävät ansiotuloverotuksessa vuosittain tehtävät ansiotasoindeksiin ja kuluttajahintaindeksiennusteeseen perustuvat veronalennukset, joiden tavoitteena on muun muassa pitää verotuksen taso ennallaan tulotason noustessa. Tämä ansiotuloverotuksen indeksitarkistus jätettäisiin kuitenkin vuonna 2026 tekemättä niillä tulotasolla, joille ylimpien marginaaliverojen alentaminen kohdistuisi.

⁹⁴ Aineisto sisältää mm. alaikäiset lapset, mikä näkyy etenkin pienituloisimmassa tuloryhmässä.

⁹⁵ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vuoden 2026 tuloveroasteikosta ja tuloverolain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi verolaeiksi (VM:n luonnos 25.6.2025). Saatavilla: <https://vm.fi/hanke?tunnus=VM064:00/2024> (viitattu 11.8.2025).

Laskelmissa on huomioitu myös 100 miljoonan euron korotus työtulovähennyksen lapsikorotukseen. Niissä ei kuitenkaan ole huomioitu muita kohdennettuja vuonna 2026 voimaan tulevia ansiotuloverotuksen muutoksia, kuten rajauksia työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuuteen, työhuonevähennykseen ja työsuhtepolku-pyörien verovapauteen. Niissä ei ole huomioitu myöskään hallituksen keväällä 2025 päättämiä ansiotuloveronalennuksia siltä osin, kun ne tulevat voimaan vasta 2027 eikä muutoksia työttömyysvakuutusmaksuihin tai muihin sosiaalivakuutusmaksuihin.

Luvun laskelmat on toteuttanut tutkimuslaitos Laboren tutkija Milla Nyyssölä Tilasto-keskuksen ylläpitämällä SISU-mikrosimulointimallilla.⁹⁶ Simuloinnin pohja-aineistona on käytetty vuoden 2023 rekisteriaineistoa. Rekisteriaineisto sisältää 840 445 henkilön kattavan otoksen Suomen väestöstä. Koko väestön määrä laskelmissa on 5 603 851. Aineisto ja malli on ajantasaistettu VM:n 2025 kesäkuun talousennusteen avulla vuoden 2026 tasoon ja lainsäädäntöön. Laskelmissa on sovellettu kuluttajahinta-indeksiin perustuvaa automaattista inflaatiokorjausta.

SISU-mallia tai vastaavaa mikrosimulointimenetelmää käytetään vakiintuneesti etuus- ja veromuutosten vaikutusten arviointiin niin VM:ssä kuin tutkimuslaitoksissa. Laskelmat perustuvat kuitenkin useisiin oletuksiin, jotka on syytä pitää mielessä tuloksia tulkittaessa. Ensinnäkin aineiston ajantasaistamiseen liittyy vahvoja ennakko-oletuksia muun muassa palkkojen, etuuksien, hintatason ja väestörakenteen kehityksestä. Näiden oletusten toteutuminen ei ole varmaa, ja mahdolliset poikkeamat todellisesta kehityksestä voivat aiheuttaa laskelmiin harhaa.

Toiseksi laskelmat ovat staattisia eli niissä ei huomioida yksilöiden mahdollisia käyttäytymisvaikutuksia (ks. luku 2). Esimerkiksi muutokset marginaaliveroissa voivat vaikuttaa työn tarjontaan, etuuksien käyttöön tai tulomuotojen valintaan, mutta nämä dynaamiset reaktiot jäävät mallin ulkopuolelle. Tulokset kuvaavat siis politiikkamuutosten välittömiä tulonjakovaikutuksia nykyisen käyttäytymisen pohjalta.

Kolmanneksi mallin tarkkuus riippuu aina käytettävän rekisteriaineiston laadusta ja rakenteesta. Vaikka aineisto kattaa laajan osan väestöstä, esimerkiksi aivan pienimpiä väestöryhmiä koskevat tulokset voivat sisältää satunnaisvaihtelua, eikä mallilla voida arvioida ryhmäkohtaisia vaikutuksia täydellisesti. Mallissa käytetty veroperusteiden ja etuussäännösten koodaus pyrkii vastaamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä mahdollisimman tarkasti. Kaikkia lakeja ei ole kuitenkaan mahdollista mallintaa SISU:lla.

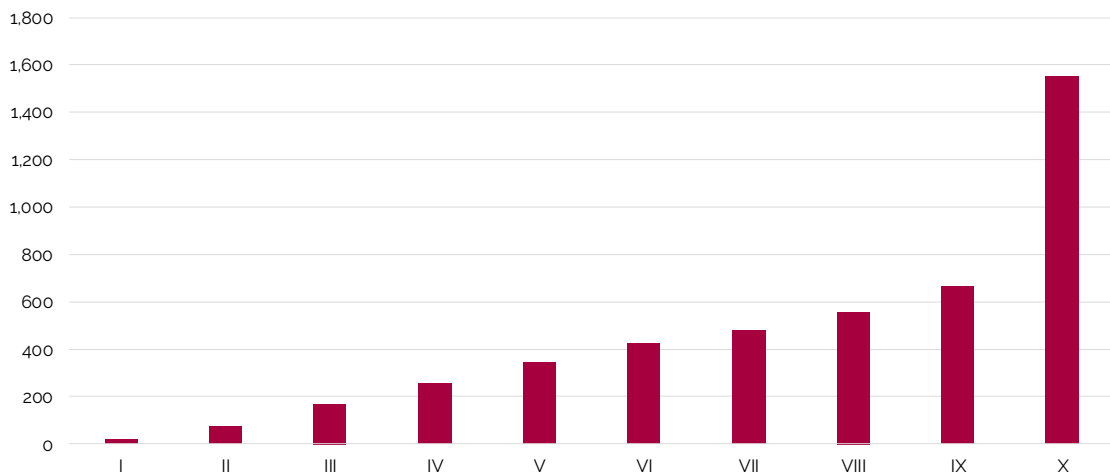
Rajoitteista huolimatta SISU-malli tarjoaa johdonmukaisen ja vertailukelpoisen tavan arvioida politiikkamuutosten jakautumis- ja tulovaikutuksia väestötasolla varsinkin lyhyellä aikavälillä.

⁹⁶ Mallin versio 25.30, joka julkaistiin 16.6.2025.

4.2 Hallituksen veronalennukset hyödyttävät eniten suurituloisinta prosenttia suomalaisista

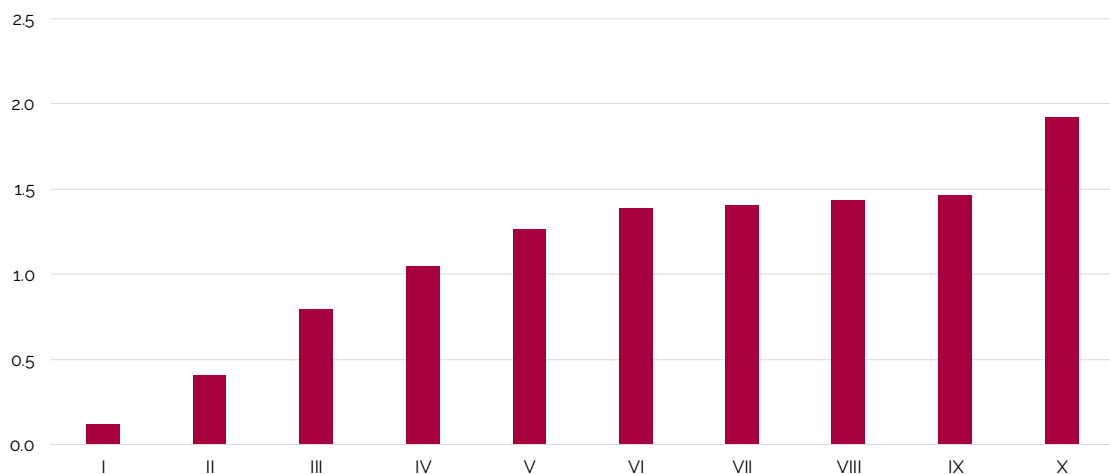
Edellä mainitut viisi uudistusta pienentävät verotuloja laskelmassa yhteensä 2,1 miljardilla eurolla. Arvio on varsin hyvin linjassa edellä mainitun VM:n arvion kanssa (2,0 mrd. €). Kuviosta 10 ja taulukosta 6 nähdään, että vuoden 2026 ansiotuloveronalennus hyödyttää eniten suurituloisinta tulokymmenystä, jossa käteen jää keskimäärin 1 553 euroa vuodessa eli 129 euroa kuukaudessa. Muissa tulokymmenyksissä veronalennus on keskimäärin noin viidenneksen eli 331 euroa vuodessa tai 28 euroa kuukaudessa.

Kuvio 10. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tulokymmenyksittäin (€/vuodessa)

Laskelmat: Milla Nyyssölä, Labore. Aineistolähde: Tilastokeskus.

Kuvio 11. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tulokymmenyksittäin (%)

Laskelmat: Milla Nyyssölä, Labore. Aineistolähde: Tilastokeskus.

Myös suhteutettuina tuloihin suurituloisin kymmenys hyöttyy eniten ensi vuoden veronalennuksista (ks. kuvio 11). Erot eivät kuitenkaan ole aivan niin suuria kuin erot euro-määräisissä veronalennuksissa, sillä suurituloisimmassa tuloluokassa tulot ovat jo ennestään selvästi suuremmat. Suurituloisimmassa kymmenyksessä käytettävissä olevat rahatulot ovat keskimäärin noin 76 000 euroa, kun muilla ne ovat keskimäärin noin 28 000 euroa. Suurituloisimmalla kymmenyksellä käteen jäävät tulot kasvavat veronalennusten myötä noin 1,9 prosenttia, kun muilla veronalennus on noin 1,0 prosenttia eli puolet siitä.

Taulukko 6. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tulokymmenyksittäin

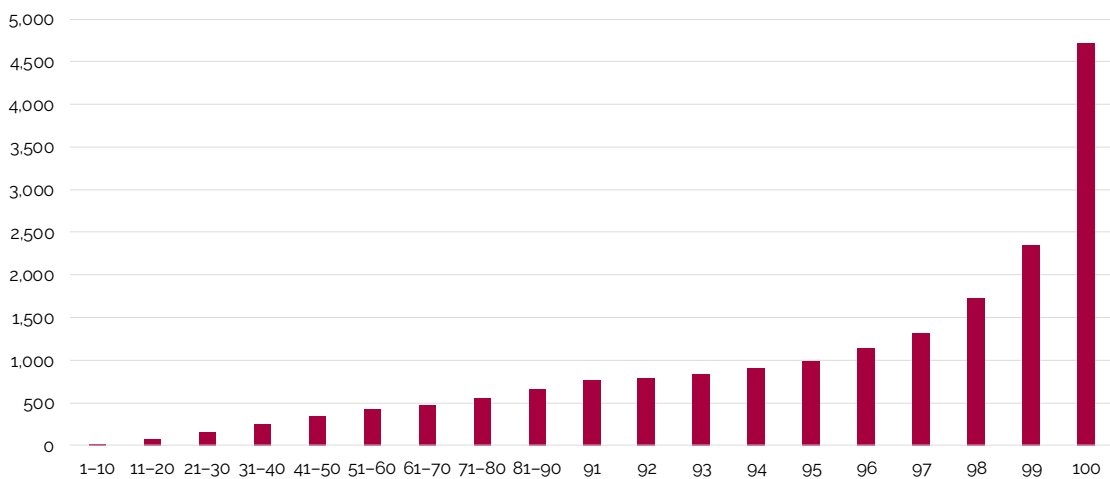
Tulokymmenys	Tulojen lisäys keskimäärin (€/vuodessa)	Tulojen lisäys keskimäärin (%)
I	17	0,1
II	72	0,4
III	166	0,8
IV	254	1,1
V	345	1,3
VI	424	1,4
VII	479	1,4
VIII	556	1,4
IX	664	1,5
X	1553	1,9

Laskelmat: Milla Nyssölä, Labore.
Aineistolähde: Tilastokeskus.

Kuviossa 12 on esitetty veronalennusten jakautuminen niin, että suurituloisin tulokymmenys on jaettu kymmeneen osaan tuloprosentteihin. Siitä nähdään, että veronalennus jakautuu epätasaisesti myös suurituloisimman tulokymmenyksen sisällä. Muissa tuloluokissa veronalennus jakautuu tasaisesti, mikä nähdään taulukosta 7.

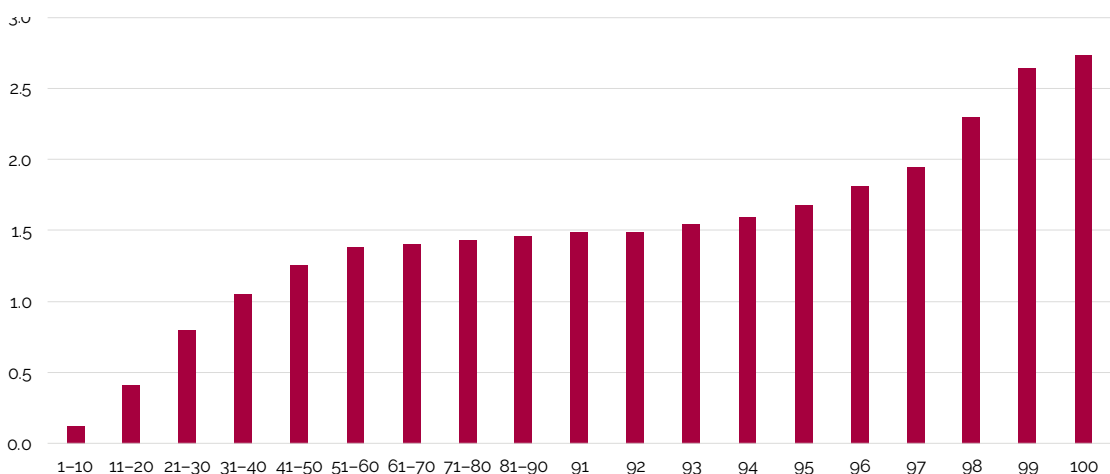
Veronalennus nousee yli 1 000 euroon vasta suurituloisimmalla viidellä prosentilla ja erityisen korkeaksi vasta suurituloisimmalla prosentilla, johon pääsee noin 191 000 euron tuloilla. Heillä veronalennus on keskimäärin 4 718 euroa vuodessa eli noin kaksinkertainen verrattuna edeltävään tuloprosenttiin ja jopa 14-kertainen verrattuna yhdeksään alimpaan tulokymmenykseen keskimäärin. Myös suhteutettuna tuloihin veronalennus on selvästi suurempi suurituloisimmalla viidellä prosentilla suomalaisista (ks. kuvio 13).

Kuvio 12. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tulosadasosittain (€/vuodessa)

Laskelmat: Milla Nyyssölä, Labore. Aineistolähde: Tilastokeskus.

Kuvio 13. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tulosadasosittain (%)

Laskelmat: Milla Nyyssölä, Labore. Aineistolähde: Tilastokeskus.

Taulukko 7. Keskimääräinen tuloveronalennus 2026 tuloprosentteilla

Tulo- prosentti	Tulojen lisäys keskimäärin (€/vuodessa)	Tulojen lisäys keskimäärin (%)
1	3	0,03
2	3	0,03
3	5	0,04
4	9	0,07
5	11	0,08
6	13	0,09
7	22	0,16
8	29	0,20
9	35	0,23
10	41	0,26
11	42	0,26
12	48	0,29
13	54	0,32
14	62	0,37
15	65	0,37
16	74	0,42
17	81	0,45
18	89	0,49
19	102	0,55
20	108	0,57
21	117	0,61
22	135	0,69
23	142	0,71
24	150	0,74
25	158	0,77
26	172	0,82
27	178	0,84
28	197	0,91
29	202	0,92
30	212	0,95
31	220	0,97
32	228	0,99
33	236	1,01
34	247	1,05
35	253	1,05
36	250	1,03
37	268	1,09

Tulo- prosentti	Tulojen lisäys keskimäärin (€/vuodessa)	Tulojen lisäys keskimäärin (%)
38	273	1,09
39	280	1,11
40	288	1,12
41	302	1,16
42	308	1,17
43	317	1,19
44	337	1,25
45	342	1,25
46	352	1,28
47	363	1,30
48	369	1,31
49	381	1,34
50	383	1,33
51	391	1,34
52	398	1,35
53	410	1,38
54	419	1,39
55	430	1,41
56	426	1,39
57	435	1,40
58	432	1,38
59	450	1,42
60	445	1,39
61	451	1,39
62	460	1,40
63	471	1,42
64	465	1,39
65	476	1,40
66	477	1,39
67	491	1,41
68	496	1,41
69	500	1,41
70	505	1,40
71	519	1,43
72	523	1,42
73	536	1,43
74	540	1,43

Tulo- persentiili	Tulojen lisäys keskimäärin (€/vuodessa)	Tulojen lisäys keskimäärin (%)
75	554	1,44
76	567	1,46
77	562	1,43
78	573	1,43
79	590	1,46
80	593	1,44
81	607	1,45
82	613	1,45
83	626	1,45
84	634	1,44
85	655	1,47
86	664	1,46
87	695	1,50
88	688	1,45
89	713	1,47
90	743	1,49
91	761	1,49
92	783	1,49
93	844	1,55
94	901	1,59
95	996	1,68
96	1140	1,82
97	1315	1,95
98	1720	2,30
99	2352	2,64
100	4718	2,73
Kaikki	453	1,12

Laskelmat: Milla Nyyssölä, Labore.
Aineistolähde: Tilastokeskus.

5. Yhteenveto

5.1 Suurimmat veronalennukset keskittyvät suurituloisimman prosentin sisällä suurituloisimmalle prosentille

PÄÄMINISTERI PETTERI Orpon hallitus päätti huhtikuun 2025 puoliväliiriihessään alentaa ansiotuloveroa yhteensä noin miljardilla eurolla. Siitä noin 40 prosenttia suunnattiin suurituloisille niin kutsutulla marginaaliveronalennuksella. Tämän raportin luvussa 3 arvioidaan aiempaa tarkemmin marginaaliveronalennuksen jakautumista Verohallinnon uusimpien vuoden 2023 tulotilastojen avulla. Lisäksi luvussa 4 tarkastellaan Tilastokeskuksen SISU-mikrosimulointimallilla hallituksen ensi vuodelle kaavailemien ansiotuloveronalennusten kohdentumista tulokymmenyksittäin ja tulosadasosittain. SISU-laskelmat on toteuttanut tutkimuslaitos Laboren tutkija Milla Nyysölä.

Yhteensä 415 miljoonan euron marginaaliveronalennus koostuu kahdesta osasta. Korkeiden ansiotulojen marginaaliveroa alennetaan 335 miljoonalla eurolla 52 prosenttiin, kun ylin marginaalivero on tällä hetkellä noin 59 prosenttia. Lisäksi suurituloisten eläkeläisten marginaaliveroa alennetaan laskemalla suurimpien eläkkeiden lisäveroa 80 miljoonalla eurolla.

Marginaaliveronalennus hyödyttää tosiasiallisesti noin kahta prosenttia suurituloisimmista suomalaisista, jotka ansaitsevat yli 100 000 euroa vuodessa. Raportissa analysoidut Verohallinnon tilastot osoittavat, että marginaaliveronalennus jakautuu epätasaisesti myös suurituloisten välillä. Vielä 100 000 euron ansiotuloilla käteen jäävien tulojen kasvu on noin 275 euroa vuodessa. Hyöty nousee tuhanteen euroon 110 000 euron vuosituloilla ja 200 000 euron tuloilla käteen jää jo lähes 6 000 euroa enemmän. Miljoonan euron tuloilla marginaaliveronalennuksen hyöty on 55 000 euroa.

Vähintään miljoona euroa ansaitsevia oli vuonna 2023 Suomessa yhteensä 211 henkilöä. Suurin hyöty keskittyy siis suurituloisimman prosentin sisälläkin suurituloisimmalle prosentille. Heistä 174 (82 %) oli miehiä ja 189 (90 %) Uudeltamaalta, joista yli puolet, 112, Helsingistä. Miljoonatuloilla veronalennus olisi keskimäärin 130 000 euroa eli varsin pieni huipputuloisten joukko saa yhteensä yli 25 miljoonan euron veronalennuksen.

Vähintään 100 000 euroa ansiotuloja saaneita on vuoden 2023 tilastojen mukaan siis noin kaksi prosenttia kaikista tulonsaajista eli 106 000 henkilöä. Valtaosa tästä joukosta, noin 91 000 henkilöä, on palkansaajia. Suurituloisille suunnattu marginaaliveronalennus hyödyttää kuitenkin myös noin 7 000 eläkeläistä, vaikka sen tavoite on kannustaa lisäämään työntekoa.

Marginaaliveronalennus hyödyttää ylivoimaisesti eniten Uudellamaalla ja etenkin Helsingissä sekä Espoon ja Kauniaisten läntisellä Uudellamaalla. Vastaavasti hyöty jää hyvin pieneksi Itä- ja Pohjois-Suomessa. Helsingissä ja Länsi-Uusimaalla vähintään 100 000 euroa ansaitsevien tulo-osuus on noin kymmenen prosenttia. Osuus on noin viisinkertainen verrattuna koko maan keskiarvoon ja yli kuusinkertainen verrattuna Etelä-Savoon, Kainuuseen, Lappiin ja Pohjois-Karjalaan. Kainuun ja Länsi-Uudenmaan välillä ero on miltei yhdeksänkertainen.

Miesten osuus veronalennuksesta on miltei kolminkertainen verrattuna naisiin, noin 74 prosenttia. Veronalennus hyödyttää etenkin työuran loppupäässä olevia: 40–65-vuotiaista marginaaliveronalennus hyödyttää yli kahta kertaa useampaa kuin muissa ikäluokissa.

Raportin SISU-mikrosimulointimallilla toteutetut laskelmat osoittavat, että marginaaliveronalennuksen vuoksi hallituksen ensi vuodelle kaavailemat veronalennukset hyödyttävät myös kokonaisuutena suurituloisimpia tuloluokkia. Näissä laskelmissa on huomioitu marginaaliveronalennuksen ohella muutkin muille tuloluokille suunnatut yleiset ansiotuloveronalennukset.

Laskelmien mukaan vuoden 2026 ansiotuloveronalennus hyödyttää eniten suurituloisinta tulokymmenystä, jossa käteen jää keskimäärin 1 553 euroa vuodessa eli 129 euroa kuukaudessa. Muissa tulokymmenyksissä veronalennus on keskimäärin noin viidenneksen eli 331 euroa vuodessa tai 28 euroa kuukaudessa.

Suhteutettuina tuloihin suurituloisimmalla kymmenyksellä käteen jäävät tulot kasvavat veronalennusten myötä noin 1,9 prosenttia, kun muilla veronalennus on noin 1,0 prosenttia eli puolet siitä. Erot eivät ole aivan niin suuria kuin erot euromääräisissä veronalennuksissa, sillä suurituloisimmassa tuloluokassa tulot ovat jo ennestään selvästi suuremmat. Suurituloisimmassa kymmenyksessä käytettävissä olevat rahatulot ovat keskimäärin noin 76 000 euroa, kun muilla ne ovat keskimäärin noin 28 000 euroa.

Veronalennukset jakautuvat epätasaisesti myös suurituloisimman tulokymmenyksen sisällä. Veronalennus nousee yli 1 000 euroon vasta suurituloisimmalla viidellä prosentilla ja erityisen korkeaksi vasta suurituloisimmalla prosentilla, johon pääsee noin 191 000 euron tuloilla. Heillä veronalennus on keskimäärin 4 718 euroa vuodessa eli jopa 14-kertainen verrattuna yhdeksään alimpaan tulokymmenykseen keskimäärin.

5.2 Suurituloisten veronalennusten itserahoittavuuden arviointiin liittyy huomattavaa epävarmuutta

Tulonjakoarvioiden ohella raportin luvussa 2 käsitellään marginaaliveronalennuksen käyttäytymisvaikutuksia. Hallitus on perustellut veronalennuksen suuntaamista suurituloisille sillä, että se synnyttäisi kasvua ja vaikuttaisi käyttäytymiseen jopa siinä määrin, että verotulot eivät lopulta vähenisi lainkaan – se siis rahoittaisi itse itsensä. Myös VM on arvioinut, että veronalennus saattaa rahoittaa itsensä kokonaan pitkällä aikavälillä. Raportin tutkimuskatsaus ja aiemmat kokemukset kuitenkin osoittavat, että arvio on optimistinen ja siihen liittyy huomattavaa epävarmuutta.

Verotuksen ja kasvun välistä yhteyttä tarkastelevissa tutkimuksissa ei ole löydetty selkeää yhteyttä suurituloisten veronalennusten ja BKT:n kasvun välillä. Sen sijaan useiden tutkimusten mukaan suurituloisimpien tulo-osuudet kasvavat heille suunnattujen veronalennusten seurauksena, kun samalla pieni- ja keskituloisten osuudet laskevat. Suurituloisimpien veronalennukset ovat siis kasvattaneet tuloeroja. Verotuksen vaikutuksia koko kansantalouden tasolla tarkastelevien tutkimusten ongelmana voidaan pitää sitä, että niissä on vaikea erottaa verotuksen vaikutusta muista kasvuun vaikuttavista tekijöistä.

Veronalennusten dynaamisia vaikutuksia on tutkittu myös tarkastelemalla yksilötason käyttäytymisen muutoksia. Näissä tutkimuksissa on tarkasteltu erityisesti niin kutsuttua verotettavan tulon joustoa eli sitä, kuinka paljon veromuutos vaikuttaa muutoksen kohteena olevien verotettavaan tuloon. Jouston avulla voidaan edelleen arvioida veronalennusten itserahoitusastetta.

Jouston arvot tutkimuksissa vaihtelevat suuresti. Joidenkin tutkimustulosten perusteella marginaaliveronalennusten itserahoitusasteet nousevat korkeiksi, jopa sataan prosenttiin. Niissä ei kuitenkaan oteta välttämättä kantaa siihen, millä ajanjaksolla vaikutus syntyy.

Jouston perustuvien tutkimusten puutteena voi pitää sitä, että ne eivät tarkastele vaikutuksia koko kansantalouden tasolla. Ne eivät siis huomioi sitä, että muutoksen seurauksena muilla ryhmillä tulot tai työllisyys voivat laskea, jolloin verotulot osin laskevat. Ne eivät myöskään ota huomioon veromuutosten niin kutsuttuja ulkoisvaikutuksia, joita syntyy etenkin pidemmällä aikavälillä. Näitä vaikutuksia on lukuisia ja ne vaikuttavat eri suuntiin. Suurituloisten veronalennuksilla voi olla vaikutusta esimerkiksi suurituloisten muuttoliikkeisiin tai ne voivat kasvattaa eroja tulonjaossa ja varallisuudessa, millä voi edelleen olla vaikutusta kasvuun.

On olennaista huomata, ettei verotettavan tulon jousto kerro suoraan verotuksen vaikutuksesta kasvuun. Muutos yksittäisen ryhmän verotettavassa tulossa voi johtua työnteon tai tuottavuuden muutoksen ohella verosuunnittelusta, veronkierrosta tai tulonjaon muutoksista eri ryhmien välillä. Työnteko ei tutkimusten mukaan juuri reagoi veromuutoksiin. Tuottavuuden arvioimiseen taas liittyy suuria vaikeuksia etenkin suurituloisilla johtajilla, joita korkein marginaalivero tyypillisesti koskee. Sen sijaan Suometakin on vahvaa näyttöä siitä, että verotuksen taso vaikuttaa olennaisesti verovälttelyyn muun muassa niin kutsutulla tulonmuunnolla, jossa korkeammin verotettuja ansiotuloja muutetaan pääomatuloiksi. Jotkut tutkijat ovat myös esittäneet arvioita, joiden mukaan suurituloisimpien veronalennukset johtavat heidän palkkojensa kasvuun muiden kustannuksella. Tällöin talous tai edes verotulot eivät välttämättä kasva, vaikka kyseisessä ryhmässä verotettavan tulon jousto olisi merkittävä.

Myös verotettavan tulon jouston tutkimiseen liittyy epävarmuutta, sillä joustoa ei voida suoraan havaita tilastoista vaan se joudutaan arvioimaan esimerkiksi tilastollisten menetelmien avulla. Vielä suurempaa epävarmuutta liittyy tutkimusten perusteella tehtyihin etukäteisarvioihin muutosten vaikutuksista, sillä niissä joudutaan nojaamaan useisiin epävarmoihin oletuksiin. Esimerkiksi verotettavan tulon jousto vaihtelee veromuutoksen yksityiskohtien sekä ajan ja paikan mukaan, sillä ihmiset eivät reagoi aina samalla tavalla veromuutoksiin.

Vanhoista tai erilaisten maiden aineistosta johdetun jouston soveltaminen Suomessa lähitulevaisuudessa tehtävään muutokseen on siis ongelmallista. Esimerkiksi Suomessa tehdyt arviot verotuksen itserahoitusasteista perustuvat jopa yli 20 vuotta vanhoihin aineistoihin.

Kirjoittajat

LAURI FINÉR on Kalevi Sorsa -säätiön toiminnanjohtaja. Finér on työskennellyt verotuksen parissa yli 15 vuotta muun muassa virkamiehenä, tutkijana ja veropoliittisena asiantuntijana.

JUSSI SYSTÄ on Kalevi Sorsa -säätiön talouspoliittinen asiantuntija. Hän viimeistelee Tampereen yliopistossa poliittisen talouden alan väitöskirjaansa julkisen talouden kestävyys-teorioista.

Raportin toteutukseen on saatu avustusta Palkansaajasäätiöltä ja Kuluttaja-osuustoiminnan säätiöltä.

Tutkimusviittaukset

- Andor, László (2024). After the Laffer curve: taxing the rich, at last. Social Europe. Saatavilla: <https://www.socialeurope.eu/after-the-laffer-curve-taxing-the-rich-at-last> [viitattu 29.7.2025]
- Akcigit, Ufuk, Grigsby, John, Nicholas, Tom ja Stantcheva, Stefanie (2022). Taxation and Innovation in the Twentieth Century. The Quarterly Journal of Economics, 137(1). Saatavilla: <https://doi.org/10.1093/qje/qjab022>
- Badel, Alejandro., Huggett, Mark. & Luo, Wenlan (2020). Taxing Top Earners: A Human Capital Perspective. The Economic Journal. 130(629). Saatavilla: <https://doi.org/10.1093/ej/ueaa021>
- Chetty, Raj (2012). Bounds on elasticities with optimization frictions: a synthesis of micro and macro evidence on labor supply. Econometrica 80 (3), 968–1018.
- Doucoulagos, Hristos ja Stanley, Tom (2009). Publication selection bias in minimum-wage research? A meta-regression analysis. British Journal of Industrial Relations. 47(2). 406–428.
- Feldstein, Martin (1999). Tax avoidance and the deadweight loss of the income tax. Review of Economics and Statistics, 81: 674–680.
- Finér, Lauri (2024). Lisää verotuloja reilusti: Miten erilaiset osinkoveromallit vaikuttaisivat verokertymään ja tulonjakoon Suomessa? Kalevi Sorsa -säätiön Impulsseja-julkaisu. huhtikuu 2024. Saatavilla: <https://sorsafoundation.fi/wp-content/uploads/lauri-finer-lisaa-verotuloja-reilusti.pdf> [viitattu 30.6.2025.]
- Gechert, Sebastian. (2015). What fiscal policy is most effective? A meta-regression analysis. Oxford Economic Papers. 67(3). 553–580.
- Gechert, Sebastian ja Heimberger, Philipp (2022). Do corporate tax cuts boost economic growth? European Economic Review, 147 (2022), s. 1–15. Saatavilla: <https://doi.org/10.1016/j.euroecorev.2022.104157>
- Gechert, Sebastian, Mey, Bianka, Opartny, Matej, Havranek, Tomas, Stanley, T.D., Bom, Pedro R.D., Doucouliagos, Hristos, Heimberger, Philipp, Irsova, Zuzana ja Rachinger, Heiko J. (2025). Conventional wisdom, meta-analysis, and research revision in economics. Journal of Economic Surveys 39(3). 980–999. Saatavilla: DOI: 10.1111/joes.12630
- Gemmell, Norman, Kneller, Richard ja Sanz, Ismael (2014). The growth effects of tax rates in the OECD. Canadian Journal of Economics 47(4). 1217–1255.
- Haaparanta, Pertti ja Tuomala, Matti (2025). Orpon hallituksen ylimpien ansiotulojen marginaaliveron alennus ja tutkimustieto. Alusta. Saatavilla: <https://blogs.tuni.fi/alustalehti/2025/06/30/orpon-hallituksen-ylimpien-ansiotulojen-marginaaliveron-alennus-ja-tutkimustieto/> [viitattu 29.7.2025]

- Haffert, Lukas, Hope, David, ja Limberg, Julian (2025). Taxes on top incomes and financialisation. *Review of International Political Economy* 32(2). 485–511. Saatavilla: <https://doi.org/10.1080/09692290.2024.2442698>
- Harju, Jarkko ja Matikka, Tuomas (2016). The elasticity taxable income and income-shifting: what is "real" and what is not? *International Tax and Public Finance*, 23 (4), s. 640–669.
- Heino, Saska (2024). Rikkaiden vero: yhteisöveron vaikutukset Suomen tulonjakoon. Helsinki: Kalevi Sorsa säätiö. Saatavilla: <https://sorsafoundation.fi/wpcontent/uploads/kssyhteisovero3web.pdf> [viitattu 15.8.2025].
- Hope, David ja Limberg, Julian (2022). The economic consequences of major tax cuts for the rich. *Socio-Economic Review*, 20:2, 539–559. Saatavilla: <https://doi.org/10.1093/ser/mwab061>
- Hämäläinen, Ulla & Roope Uusitalo. 2003. "Koulutus kannattaa – laski sitä miten päin vain." *Talous ja Yhteiskunta* 4, 2–6.
- Jacobs, Bas (2002). Optimal Taxation of Human Capital and Credit Constraints. *Tinbergen Institute Discussion Paper*, No. 02-044/2. Saatavilla: <https://www.econstor.eu/bitstream/10419/85841/1/02044.pdf> [viitattu 30.6.2025.]
- Jacobs, Bas (2005). Optimal Income Taxation with Endogenous Human Capital. *Journal of Public Economic Theory*. 7(2). 205–315.
- Jakobsen, Katrine, Kleven, Henrik, Kolsrud, Jonas, Landais, Camille ja Muñoz, Mathilde (2024). Taxing Top Wealth: Migration Responses and their Aggregate Economic Implications. *NBER Working Paper Series*. No. 32153. Saatavilla: DOI 10.3386/w32153
- Jones, Charles I. (2022). Taxing Top Incomes in a World of Ideas. *Journal of Political Economy*. 130(9). Saatavilla: <https://doi.org/10.1086/720394>
- Jäntti, Markus, Pirttilä, Jukka ja Selin, Håkan (2015). Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? *Journal of Public Economics* 127: 87–99
- Keane, Michael ja Rogerson, Richard (2015). Reconciling Micro and Macro Labor Supply Elasticities: A Structural Perspective. *Annual Review of Economics* 7: 89–117.
- Kirkko-Jaakkola, Mikael ja Kotamäki, Mauri (2022). Kasvattaako ylimmän marginaaliveron kevennys verotuloja? *Kansantaloudellinen aikakauskirja* 118 vsk. 2/2022.
- Kleven, Henrik ja Schultz, Esben (2014). Estimating taxable income responses using Danish tax reforms. *American Economic Journal: Economic Policy*, 6(4): 271–301.
- Kleven, Henrik, Kreiner, Claus Thustrup, Larsen, Kristian ja Søgaard, Jakob Egholt (2023). Micro vs Macro Labor Supply Elasticities: The Role of Dynamic Returns to Effort. *NBER Working Paper Series*. No. 31549. Saatavilla: https://www.nber.org/system/files/working_papers/w31549/w31549.pdf
- Kleven, Henrik (2025). Externalities and the Taxation of Top Earners. *NBER Working Paper Series*. No. 33345. Saatavilla: <https://www.nber.org/papers/w33345> [viitattu 15.8.2025]
- Kotakorpi, Kaisa ja Matikka, Tuomas (2017). Revenue-maximizing top earned income tax rate in the presence of income-shifting. *Nordic Tax Journal* 1/2017. 100–107.
- Kotakorpi, Kaisa ja Pirttilä, Jukka (2025). Miten verotus vaikuttaa talouskasvuun? Lyhyt katsaus tutkimusnäyttöön. *FIT #9/2025*. Saatavilla: <https://verotutkimus.fi/verotus-ja-talouskasvu/> [viitattu 1.7.2025]
- Kreiner, Claus Thustrup, Søren Leth-Petersen, and Peer Ebbesen Skov. 2016. Tax Reforms and Intertemporal Shifting of Wage Income: Evidence from Danish Monthly Payroll Records. *American Economic Journal: Economic Policy* 8 (3): 233–57. Saatavilla: DOI: 10.1257/pol.20140233

- Kuusi, Tero, Kotamäki, Mauri ja Kirkko-Jaakkola, Mikael (2025). Talous takalukossa – Suomen korkeiden rajaverojen ongelma. *Etla Raportti* No 158. Saatavilla: <https://pub.etla.fi/ETLA-Raportit-Reports-158.pdf> [viitattu 30.6.2025]
- Lindholm, Petteri (2025). Hallitus kaavailee tulo- ja yhteisöveron laskemista – tätä siitä seuraisi. Yle 19.4.2025. Saatavilla: <https://yle.fi/a/74-20156752> [viitattu 15.8.2025]
- Lindholm, Petteri ja Kemppinen, Ilkka (2025). Veroale: Näin paljon enemmän palkastasi jää jatkossa käteen. Yle 24.4.2025. Saatavilla: <https://yle.fi/a/74-20157718> [viitattu 15.8.2025]
- Lee, Young ja Gordon, Roger (2005) Tax Structure and Economic Growth, *Journal of Public Economics*. 89, 1027–1043.
- Lehti, Hannu ja Karonen, Esa (2020). Koulutuksen laajentuminen, koulutusinflaatio ja palkkatulojen heterogeenisyys eri yliopistoaloilla 1990- ja 2000-luvulla. *Sosiologia* 57(2). 130–150. Saatavilla: <https://journal.fi/sosiologia/article/view/124555> [viitattu 15.8.2025]
- Lockwood, Benjamin, Nathanson, Charles ja Weyl, Glen (2017). Taxation and the Allocation of Talent. *Journal of Political Economy* 125 (5): 1635–1682.
- Malgwi, Charles A., Howe, Martha A. ja Burnaby, Priscilla A (2005). Influences on Students' Choice of College Major, *Journal of Education for Business*, 80(5). 275–282. Saatavilla: DOI: 10.3200/JOEB.80.5.275-282
- Maliranta, Mika (2024). Innovaatioista hyvinvointia. *Yhteiskunta-alan korkeakoulutetut*. Saatavilla: <https://yka.fi/ajankohtaista/mika-maliranta-innovaatioista-hyvinvointia/> [viitattu 29.7.2025]
- Malloy, Liam C. (2016). Do Lower Top Marginal Tax Rates Slow the Income Growth of Workers? *LABOUR* 30(1). 61–87. Saatavilla: <https://doi.org/10.1111/labr.12073>
- Matikka, Tuomas, Harju, Jarkko ja Kosonen, Tuomas (2016). Tuloverotuksen vaikutus työn tarjontaan, Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja, 5/2016.
- Matikka, Tuomas (2018). Elasticity of Taxable Income: Evidence from Changes in Municipal Income Tax Rates in Finland. *The Scandinavian Journal of Economics* 120(3). 943–973. Saatavilla: DOI: 10.1111/sjoe.12236
- Meghir, Costas ja Phillips, David (2010). Labour supply and taxes. Teoksessa: Mirrlees, James, Adam, Stuart, Besley, Timothy, Blundell, Richard, Bond, Stephen, Chote, Robert, Gammie, Malcolm, Johnson, Paul, Myles, Gareth, Poterba, James (toim.), *Dimensions of Tax Design: The Mirrlees Review*. Oxford University Press.
- Miao, Dingquan, Selin, Håkan ja Söderström, Martin (2025). Earnings Responses to Even Higher Taxes. *The Economic Journal* 135(667). 838–860. Saatavilla: <https://doi.org/10.1093/ej/ueae092>
- Mikkonen, Johanna, Heikkilä, Annamari, Ruohoniemi, Mirja ja Lindblom Yläne, Sari (2009). "I Study Because I'm Interested": University Students' Explanations for Their Disciplinary Choices. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 53(3). 229–244. Saatavilla: DOI: 10.1080/00313830902917261
- Milasi, Santo ja Waldmann, Robert J. (2018). Top marginal taxation and economic growth. *Applied Economics*, Taylor & Francis Journals. 50(19). 2156–2170.
- Mirrlees, James (1971). An exploration in the theory of optimum income taxation. *Review of Economic Studies*. 38. 175–208.
- Morgan, Jamie (2021). A critique of the Laffer theorem's macro-narrative consequences for corporate tax avoidance from a Global Wealth Chain perspective. *Globalizations*, 18(2). 174–194. Saatavilla: DOI: 10.1080/14747731.2020.1760420
- Neisser, Carina (2021). The Elasticity of taxable income: A meta-regression analysis. *The Economic Journal*, 131: 3365–3391. Saatavilla: <https://doi.org/10.1093/ej/ueab038>
- Obstbaum, Meri (2017). Palkkojen muutosten vaikutus työllisyyteen, *Kansantaloudellinen aikakauskirja* 113. Bsk., 4/2017, 585–596.

- OECD (2011). Demand-side Innovation Policies. *OECD, Publishing*
- Ostry, Jonathan D., Berg, Andrew ja Tsangarides, Charalambos G. (2014), "Redistribution, Inequality and Growth", *IMF Staff Discussion Note* 14/02.
- Padovano, Fabio, ja Galli, Emma (2002). Comparing the Growth Effects of Marginal vs. Average Tax Rates and Progressivity, *European Journal of Political Economy*. 18(3). 529–544.
- Peren Arin, K., Berlemann, Michael, Koray, Faik ja Kuhlenkasper, Torben (2013). Nonlinear growth effects of Taxation: A semi-parametric approach using average marginal tax rates. *Journal of Applied Econometrics*. 28(5). 883–899.
- Piketty, Thomas, Saez, Emmanuel ja Stantcheva, Stefanie (2014). Optimal taxation of top labor incomes: A tale of three elasticities. *American Economic Journal: Economic Policy*, 6 (1 B), s. 230–271. Saatavilla: <https://doi.org/10.1257/pol.6.1.230>
- Piketty, Thomas (2016). *Pääoma 2000-luvulla*. 3. painos. Helsinki: Into Kustannus.
- Rubolino, Enrico ja Waldenström, Daniel (2020) Tax Progressivity and Top Incomes Evidence from Tax Reforms, *The Journal of Economic Inequality*. 18. 261–289.
- Riihelä, Marja ja Tuomala, Matti (2024). Lieventääkö tuloliikkuvuus tuloerojen kasvua? Teoksessa Rajavuori, Anna (toim.) *Eriarvoisuuden tila Suomessa 2024*. Kalevi Sorsa -säätiö.
- Saez, Emmanuel (2001). Using elasticities to derive optimal income tax rates, *Review of Economic Studies* 68. 205–229.
- Saez, Emmanuel, Slemrod Joel ja Giertz Seth H. (2012). The elasticity of taxable income with respect to marginal tax rates: A critical review. *Journal of Economic Literature*, 50(1): 3–50.
- Sajari, Petri (2025). Miljardien eurojen veronkevennykset maksaisivat itsensä takaisin, EK väittää: Taloustieteilijät tyrmäävät. Helsingin Sanomat 5.2.2025. Saatavilla: <https://www.hs.fi/talous/art-2000011011082.html> [viitattu 29.7.2025]
- Talousspolitiikan arviointineuvosto (2016). Economic Policy Council Report 2015, Helsinki.
- Thoresen, Thor Olav ja Vattø Trine Engh (2013). Validation of structural labor supply model by the elasticity of taxable income. Statistics Norway Research Department Discussion Papers No. 738.
- Tuomala, Matti (2022). Ilmastomuutoksen torjunta vaatii taloudellisen eriarvoisuuden vähentämistä. *Alusta*. Saatavilla: <https://blogs.tuni.fi/alustalehti/2022/10/15/ilmastomuutoksen-torjunta-vaatii-taloudellisen-eriarvoisuuden-vahentamista/> [viitattu 29.7.2025]
- Tuominen, Elina (2024). Top-end inequality and growth: empirical exploration of nonlinearities and the time-dimension. *The Journal of Economic Inequality* 22. 311–331.
- UBS (2025). *Global Wealth Report 2025*. Saatavilla: <https://www.ubs.com/global/en/wealthmanagement/insights/global-wealth-report.html> [viitattu 30.7.2025]
- Valtiovarainministeriö (2025). *Hallituksen puoliväliriihen toimenpidekokonaisuuden vaikutuslaskelmista*. Muistio. Saatavilla: <https://vm.fi/documents/10623/231063458/Puolivaliriihen+toimenpidekokonaisuuden+vaikutuslaskelmista.pdf/5ff1a56b-0238-4a67-1217-fccc39d1cfd4/Puolivaliriihen+toimenpidekokonaisuuden+vaikutuslaskelmista.pdf?t=1746008222320> [viitattu 27.6.2025]
- Veronmaksajat (2025). Palkansaajan veroprosentit 2025. Saatavilla: <https://www.veronmaksajat.fi/tutkimus-ja-tilastot/tuloverot/palkansaajan-veroprosentit/#e878f633> [viitattu 30.7.2025]
- Vulperhorst, Jonne Pieter, van der Rijst, Roeland Matthijs ja Akkerman, Sanne Floor (2020). Dynamics in higher education choice: weighing one's multiple interests in light of available programmes. *Higher Education* 79(6).
- Zidar, Owen (2019). Tax Cuts for Whom? Heterogeneous Effects of Income Tax Changes on Growth and Employment. *Journal of Political Economy* 127:3: 1437–1472.

IMPULSSEJA-SARJAN AIKAISEMPIA JULKAISUJA

Janne M. Korhonen

Oikeudenmukaisen siirtymän hyvinvointivaltio: Tutkimuskatsaus erilaisten yhteiskuntamallien kyvystä pysyä ympäristön kantokyvyn rajoissa

Huhtikuu 2025 (40 s.)

Heta Melartin

Joku muu hoitaa: Miten ympärivuorokautisen palveluasumisen säästöt vaikuttavat palkattomaan hoivaan ja läheisten työllisyyteen?

Joulukuu 2024 (51 s.)

Matti Niemi ja Jelena Simić

Pöytävaraus yhdeksälle. Neljä skenaariota EU:n laajentumiselle ja uudistumiselle

Toukokuu 2024 (47 s.)

Lauri Finér

Lisää verotuloja reilusti. Miten erilaiset osinkoveromallit vaikuttaisivat verokertymään ja tulonjakoon Suomessa?

Huhtikuu 2024 (73 s.)

Saska Heino

Rikkaiden vero. Yhteisöveron vaikutukset Suomen tulonjakoon

Helmikuu 2024 (65 s.)

Anna Rajavuori

Vähemmän, reilummin, tehokkaammin.

Miten fossiilittomaan tieliikenteeseen siirrytään oikeudenmukaisesti?

Marraskuu 2023 (37 s.)

Janne M. Korhonen

Muuttuva energiapalapeli: onko edessä vihreä humahdus?

Syyskuu 2023 (74 s.)

Lauri Finér

Ihana kamala perintövero. 12 ehdotusta perintö- ja lahjaveron korjaamiseksi

Elokuu 2023 (50 s.)

Anna Rajavuori

Mitä eriarvoisuudelle tehdään tulevalla vaalikaudella?

Maaliskuu 2023 (31 s.)

ISBN 978-952-7586-16-7

